

EUROPESE UNIE

HET EUROPEES PARLEMENT

DE RAAD

Brussel, 9 september 2026
(OR. en)

2016/0397(COD)

PE-CONS 29/26

EMPL 107
SOC 241
CODEC 850

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot
wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie
van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EG) nr. 987/2009 tot
vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr.
883/2004

VERORDENING (EU) 2026/...
VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van ...

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004
betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels
en Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van
de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004

(Voor de EER en Zwitserland relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 48,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure³,

¹ PB C 345 van 13.10.2017, blz. 85.

² PB C 342 van 12.10.2017, blz. 65.

³ Standpunt van het Europees Parlement van 7 juli 2026 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met ingang van 1 mei 2010 is op basis van de Verordeningen (EG) nr. 883/2004⁴ en (EG) nr. 987/2009⁵ van het Europees Parlement en de Raad een gemoderniseerd stelsel voor de coördinatie van de sociale zekerheid van toepassing geworden.
- (2) De Verordeningen (EG) nr. 883/2004 en (EG) nr. 987/2009 zijn gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 465/2012 van het Europees Parlement en de Raad⁶, met name op het gebied van de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en werkloosheidsuitkeringen, en om technische aanpassingen aan te brengen in de verwijzingen naar nationale wetgeving in de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004.

⁴ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

⁵ Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 284 van 30.10.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>).

⁶ Verordening (EU) nr. 465/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 (PB L 149 van 8.6.2012, blz. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/465/oj>).

- (3) Uit evaluaties en discussies in de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (de “Administratieve Commissie”) is naar voren gekomen dat het moderniseringsproces op het gebied van prestaties bij langdurige zorg, werkloosheidsuitkeringen en gezinsbijslagen moet worden voortgezet om de regels met betrekking tot die prestaties eerlijker, duidelijker en gemakkelijker toepasbaar te maken door middel van uitwisseling van ervaringen en uitwisseling van goede administratieve praktijken. Om dergelijke uitwisselingen te vergemakkelijken, moet het gebruik van nieuwe technologieën ook worden bevorderd.
- (4) Het blijft van essentieel belang dat de coördinatieregels gelijke tred houden met de veranderende juridische en maatschappelijke context waarin zij functioneren, en wel door het burgers gemakkelijker te maken hun rechten uit te oefenen en tegelijk te zorgen voor juridische duidelijkheid, een eerlijke en billijke verdeling van de financiële lasten tussen de organen van de betrokken lidstaten, administratieve eenvoud en uitvoerbaarheid van de regels.
- (5) Prestaties bij langdurige zorg zijn tot dusver niet expliciet opgenomen in de materiële werkingssfeer van Verordening (EG) nr. 883/2004, maar worden in beginsel gecoördineerd overeenkomstig de regels die gelden voor prestaties bij ziekte, wat heeft geleid tot rechtsonzekerheid voor zowel de organen als de personen die aanspraak maken op prestaties bij langdurige zorg. Er moet binnen die verordening een stabiel juridisch kader worden ontwikkeld dat passend is voor prestaties bij langdurige zorg, waarbij de coördinatie als prestaties bij ziekte als algemene regel behouden blijft, met inbegrip van een duidelijke definitie en een lijst van dergelijke prestaties.

- (6) Op het gebied van werkloosheidsuitkeringen moeten de regels voor de samentelling van tijdvakken van verzekering door alle lidstaten op dezelfde wijze worden toegepast.
- (7) Om er zeker van te zijn dat er een reële band bestaat tussen de werkloze en de arbeidsmarkt van de lidstaat die de werkloosheidsuitkering toekent, moet voor de regels inzake de samentelling van tijdvakken met het oog op de toekenning van het recht op een werkloosheidsuitkering, met uitzondering van volledig werkloze grensoverschrijdende werknemers als bedoeld in artikel 65, leden 2, 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 883/2004, de voorwaarde gelden dat de verzekerde laatstelijk een ononderbroken tijdvak van ten minste één maand verzekerd is geweest, werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst heeft verricht in die lidstaat, en aldus gedurende een vooraf bepaald tijdvak heeft bijgedragen aan de financiering van de werkloosheidsregeling van die lidstaat. Indien een dergelijk tijdvak niet in de lidstaat van meest recente verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst is vervuld, moet de vorige lidstaat waar die persoon een tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst heeft vervuld, bevoegd worden, mits de persoon een ononderbroken tijdvak van ten minste één maand in die lidstaat heeft vervuld. Inschrijving bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat van laatste verzekering moet hetzelfde effect hebben als inschrijving bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar de werkloze persoon voorheen verzekerd was. Indien de persoon het vereiste tijdvak in geen van die lidstaten heeft vervuld, moet de lidstaat van meest recente verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst bevoegd worden.

- (8) Teneinde werklozen die naar een andere lidstaat verhuizen meer mogelijkheden te geven om naar werk te zoeken, betere kansen te bieden om te herintegreren op de arbeidsmarkt en om discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden, over de grenzen heen, aan te pakken, moeten de lidstaten kunnen besluiten de periode waarin werkloosheidsuitkeringen kunnen worden meegenomen, te verlengen tot het einde van de periode waarin de persoon recht heeft op een uitkering.

- (9) Werklozen die tijdens hun meest recente werkzaamheden in een andere dan de bevoegde lidstaat woonden en die in die andere lidstaat blijven wonen of daarnaar terugkeren, moeten een uitkering ontvangen overeenkomstig de wetgeving van de bevoegde lidstaat, mits zij in de lidstaat van hun meest recente werkzaamheden ononderbroken tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst van ten minste 22 weken hebben vervuld (het “tijdvak van aansluiting”, ook wel “affiliatieperiode” genoemd). Voor de berekening van het tijdvak van aansluiting mogen alleen ononderbroken tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst die uit hoofde van de wetgeving van de bevoegde lidstaat zijn vervuld, in aanmerking worden genomen. Afhankelijk van de voltooiing van het tijdvak van aansluiting is het aan de bevoegde lidstaat om te beoordelen of de persoon voldoet aan de in de nationale wetgeving van die lidstaat vastgelegde voorwaarden voor het recht op een werkloosheidsuitkering, alsof hij of zij in die lidstaat woonde. De persoon moet voldoen aan de verplichtingen die zijn vastgelegd in de toepasselijke wetgeving van de bevoegde lidstaat. Indien de persoon besluit zich ter beschikking te stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van een andere lidstaat om daar werk te zoeken, moet hij of zij voldoen aan de voorwaarden in de wetgeving van die andere lidstaat en zich onderwerpen aan de in die andere lidstaat georganiseerde controleprocedure. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, moet de bevoegde lidstaat elke maand relevante informatie over de opvolging van de situatie van de werkloze verstrekken, met name over de vraag of hij of zij nog steeds ingeschreven is bij de diensten voor arbeidsvoorziening en of hij of zij zich houdt aan de georganiseerde controle-, en activerings- of arbeidsbemiddelingsprocedures.

- (10) In het kader van de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 883/2004 en (EG) nr. 987/2009 en overeenkomstig de verplichting tot wederzijdse informatie en samenwerking moeten de organen van de lidstaten onder meer de gegevens uitwisselen die nodig zijn om veranderingen in de omstandigheden op te sporen die relevant zijn voor de rechten en plichten van de betrokken personen uit hoofde van Verordening (EG) nr. 883/2004. De lidstaten zouden kunnen besluiten verder gebruik te maken van elektronische middelen om de verplichting tot wederzijdse informatie en samenwerking beter na te komen.

- (11) De arbeidsmarkt in Luxemburg heeft een aantal specifieke kenmerken. Grensarbeiders vormen een aanzienlijk deel van de totale beroepsbevolking in Luxemburg en hun aandeel is vele malen groter dan het aandeel grensarbeiders in de beroepsbevolking van andere lidstaten. De invoering van de nieuwe regels inzake grensarbeiders en grensoverschrijdende werknemers zal naar verwachting leiden tot zeer grote administratieve lasten voor de Luxemburgse openbare dienst voor arbeidsvoorziening als gevolg van een aanzienlijke stijging van het aantal grensarbeiders voor wie die dienst het bevoegde orgaan zou worden. Het is daarom passend Luxemburg een extra periode van geleidelijke invoering toe te kennen waarin de artikelen 65 en 86 van Verordening (EG) nr. 883/2004 en de artikelen 56 en 70 van en bijlage 5 bij Verordening (EG) nr. 987/2009, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van de wijzigingsverordening], van toepassing blijven, om Luxemburg de tijd te geven de nodige voorbereidingen te treffen voor een soepele overgang van het huidige regelgevingskader naar de nieuwe regels en voor de aanpassing van het socialezekerheidsstelsel. Tijdens die periode van geleidelijke invoering mag artikel 56 bis van Verordening (EG) nr. 987/2009, dat bij deze verordening wordt ingevoerd, niet van toepassing zijn op Luxemburg.
- (12) In het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-347/12, *Wiering*⁷, zijn er voor de berekening van de aanvullende toeslag twee categorieën gezinsbijslagen van dezelfde aard, namelijk gezinsuitkeringen die in de eerste plaats bedoeld zijn ter vervanging van inkomen dat niet wordt verdiend als gevolg van tijdvakken waarin kinderen worden opgevoed, en alle andere gezinsbijslagen.

⁷ Arrest van het Hof van Justitie van 13 juni 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

- (13) Gezinsuitkeringen die in de eerste plaats bedoeld zijn ter vervanging van gederfd inkomen, volledig of gedeeltelijk, of van inkomen dat de persoon niet kan verdienen als gevolg van tijdvakken waarin kinderen worden opgevoed, zijn erop gericht te voldoen aan de individuele of persoonlijke behoeften van de ouder die onderworpen is aan de wetgeving van de bevoegde lidstaat, en die zich daardoor onderscheiden van andere gezinsbijslagen, aangezien zij de ouder compenseren voor inkomens- of loonderving gedurende de tijd waarin kinderen worden opgevoed, en dus niet alleen voorzien in de algemene gezinsuitgaven.
- (14) Teneinde Verordening (EG) nr. 883/2004 en Verordening (EG) nr. 987/2009 tijdig aan de ontwikkelingen op nationaal niveau te kunnen aanpassen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van wijzigingen van de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004 en bij Verordening (EG) nr. 987/2009. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven⁸. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

⁸ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (15) Om de lidstaten te ondersteunen bij hun inspanningen ter bestrijding van fraude en fouten bij de toepassing van de coördinatieregels, is het noodzakelijk te voorzien in een verdere rechtsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens van personen op wie de Verordeningen (EG) nr. 883/2004 en (EG) nr. 987/2009 van toepassing zijn, overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁹. Dat zou een lidstaat in staat stellen de gegevens die in het bezit zijn van zijn bevoegde organen te vergelijken met die welke in het bezit van een andere lidstaat om vast te stellen welke fouten of inconsistenties nader onderzoek vereisen.
- (16) Ter bespoediging van de procedure voor de verificatie en de intrekking van documenten in gevallen van fraude of fouten is het noodzakelijk de samenwerking en de uitwisseling van informatie tussen het orgaan dat een document afgeeft en het orgaan dat om de intrekking ervan verzoekt, te versterken. Bij twijfel over de geldigheid van een document of de juistheid van het ondersteunend bewijs is het in het belang van de lidstaten en de betrokken personen dat de betrokken organen binnen een redelijke termijn een akkoord bereiken.
- (17) Er moet een gedetailleerde samenwerkingsprocedure komen in geval van twijfel over de geldigheid van documenten betreffende de socialezekerheidswetgeving die op de houder van die documenten van toepassing is. Tevens dienen nadere voorschriften inzake terugwerkende kracht te worden vastgesteld indien een document wordt ingetrokken of gerectificeerd. Dat betreft onder meer situaties waarin de betrokken lidstaten dienen te overwegen een overeenkomst op basis van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 883/2004 te sluiten voor alle tijdvakken, of een deel daarvan, waarop het document betrekking heeft.

⁹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) De coördinatieregels kunnen alleen doeltreffend en efficiënt functioneren als de regels voor het vaststellen van wetgeving die van toepassing is op werknemers die hun economische werkzaamheden in twee of meer lidstaten verrichten, worden verduidelijkt met het oog op meer analogie met de voorwaarden die van toepassing zijn op personen die uitgezonden worden om in één lidstaat economische werkzaamheden te verrichten.
- (19) De band met het socialezekerheidsstelsel van de lidstaat van herkomst van naar een andere lidstaat uitgezonden werknemers moet worden versterkt door een minimumtijdvak van voorafgaande afsluiting te bepalen.
- (20) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van de artikelen 12 en 13 van Verordening (EG) nr. 883/2004 en van de in Verordening (EG) nr. 987/2009 vastgestelde regels inzake invordering, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (21) Als een lidstaat de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon voor elke leeftijdsklasse in een bepaald referentiejaar niet binnen de vastgestelde termijn kan meedelen, moet de lidstaat aanvragen voor dat jaar kunnen indienen op basis van de in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte gemiddelde jaarlijkse kosten in het onmiddellijk voorafgaande jaar. De vergoeding van de kosten van verstrekkingen op basis van vaste bedragen moet de werkelijke kosten zo dicht mogelijk benaderen. Elke afwijking van de kennisgevingsverplichting moet de toestemming van de Administratieve Commissie vergen en een afwijking mag niet in twee opeenvolgende jaren worden verleend.
- (22) De verrekeningsmethode die van toepassing is wanneer de wetgeving van een lidstaat voorlopig is toegepast overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 987/2009, moet worden uitgebreid tot gevallen waarin een orgaan niet bevoegd was om uitkeringen toe te kennen of premies of bijdragen te ontvangen. Voorts is het in die context noodzakelijk om afwijkende bepalingen inzake verjaringstermijnen in het nationale recht buiten toepassing te laten, zodat een retroactieve schikking tussen de organen niet wordt gehinderd door onverenigbare termijnen in de nationale wetgeving; tegelijkertijd moet er een uniforme verjaringstermijn van drie jaar worden vastgesteld, waarbij wordt teruggerekend vanaf het begin van de in artikel 5, leden 3 en 4, en artikel 6, lid 3, van die verordening bedoelde dialoogprocedure, om ervoor te zorgen dat de procedure voor het beslechten van geschillen niet wordt doorkruist.

- (23) Een effectieve invordering is een middel om fraude en misbruik te voorkomen en te bestrijden en om een soepele werking van de socialezekerheidsstelsels te waarborgen. De invorderingsprocedures van titel IV, hoofdstuk III, van Verordening (EG) nr. 987/2009 zijn gebaseerd op de procedures en regels van Richtlijn 2008/55/EG van de Raad¹¹. Die richtlijn is vervangen door Richtlijn 2010/24/EU van de Raad¹², waarbij een uniforme titel voor executiemaatregelen is geïntroduceerd, evenals een standaardformulier voor de notificatie van akten en maatregelen met betrekking tot schuldvorderingen. Bij een evaluatie door de Administratieve Commissie vonden de meeste lidstaten het nuttig een uniforme titel voor executiemaatregelen te gebruiken die vergelijkbaar is met de titel waarin Richtlijn 2010/24/EU voorziet. Het is daarom noodzakelijk dat de regels inzake wederzijdse bijstand bij de invordering van schuldvorderingen op het gebied van de sociale zekerheid de nieuwe maatregelen van Richtlijn 2010/24/EU weerspiegelen met het oog op een effectievere invordering en een betere werking van de coördinatieregels.

¹¹ Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen (PB L 150 van 10.6.2008, blz. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/55/oj>).

¹² Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (PB L 84 van 31.3.2010, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).

- (24) Naar aanleiding van wijzigingen in de wetgeving van bepaalde lidstaten en het Verenigd Koninkrijk¹³ en ter waarborging van de rechtszekerheid voor de belanghebbenden moeten de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004 en bij Verordening (EG) nr. 987/2009 worden aangepast.
- (25) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming werd geraadpleegd overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ en heeft op 8 mei 2017 een advies uitgebracht.
- (26) Hoewel een aantal bepalingen van deze verordening onmiddellijk kunnen worden toegepast omdat zij geen uitvoering behoeven, is het passend voor de toepassing van sommige bepalingen van deze verordening te voorzien in een latere datum van toepassing die de lidstaten voldoende tijd geeft om ze uit te voeren,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

¹³ Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland is sinds 31 januari 2020 geen lidstaat meer. Op grond van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie blijven de Verordeningen (EG) nr. 883/2004 en (EG) nr. 987/2009 van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met betrekking tot de in de artikelen 30, 32 en 33 van dat akkoord bedoelde personen.

¹⁴ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/45/oj>).

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 883/2004 wordt als volgt gewijzigd:

1) de volgende overweging wordt ingevoegd:

“(2 bis) De artikelen 45 en 48 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) garanderen vrij verkeer van werknemers, en dus de afschaffing van elke discriminatie op grond van nationaliteit, en bepalen dat de noodzakelijke maatregelen op het gebied van de sociale zekerheid moeten worden vastgesteld om die vrijheid veilig te stellen. Voorts heeft iedere burger van de Unie uit hoofde van artikel 21 VWEU het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de Verdragen en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld.”;

2) overweging 5 wordt vervangen door:

“(5) Het is noodzakelijk dat in het kader van die coördinatie binnen de Unie wordt gegarandeerd dat de betrokkenen uit hoofde van de verschillende nationale wetgevingen gelijke behandeling genieten.

(5 bis) Bij de toepassing van het in deze verordening vastgestelde beginsel van gelijke behandeling dient de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (het “Hof van Justitie”) in acht te worden genomen. Het Hof van Justitie heeft dat beginsel en het verband tussen deze verordening en onder meer Richtlijn 2004/38/EG uitgelegd in zijn arresten over de zaken C-140/12 (*Brey*^{*}), C-333/13 (*Dano*^{**}), C-67/14 (*Alimanovic*^{***}), C-299/14 (*García-Nieto*^{****}) en C-308/14 (*Commissie/Verenigd Koninkrijk*^{*****}).

(5 ter) De lidstaten moeten ervoor zorgen dat economisch niet-actieve mobiele Unieburgers niet worden verhinderd te voldoen aan de voorwaarde over een verzekering te beschikken die de ziektekosten in het gastland volledig dekt, zoals vastgesteld in Richtlijn 2004/38/EG. Het moet hun zijn toegestaan om in overeenstemming met het nationale recht en de nationale praktijken evenredig bij te dragen aan een stelsel voor ziekteverzekering indien zij niet op andere wijze kunnen voldoen aan de relevante criteria voor toegang tot een ziekteverzekering die de ziektekosten volledig dekt in de lidstaat waar zij gewoonlijk wonen.

* Arrest van het Hof van Justitie van 19 september 2013, *Brey*, C-140/12, ECLI:EU:C:2013:565.

** Arrest van het Hof van Justitie van 8 november 2014, *Dano*, C-333/13, ECLI:EU:C:2014:2358.

*** Arrest van het Hof van Justitie van 15 september 2015, *Alimanovic*, C-67/14, ECLI:EU:C:2015:597.

**** Arrest van het Hof van Justitie van 25 februari 2016, *García-Nieto*, C-299/14, ECLI:EU:C:2016:114.

***** Arrest van het Hof van Justitie van 14 juni 2016, C-308/14, *Commissie/VK*, ECLI:EU:C:2016:436.”;

3) overweging 18 ter wordt vervangen door:

“(18 ter) In subdeel FTL van bijlage III bij Verordening (EU) nr. 965/2012 van de Commissie^{*}, wordt het begrip “thuisbasis” voor leden van het cockpit- en het cabinepersoneel gedefinieerd als de locatie die door de exploitant aan het bemanningslid is aangewezen, waar het bemanningslid in de regel een dienstperiode of een reeks dienstperioden aanvangt en beëindigt, en waar, onder normale omstandigheden, de exploitant niet verantwoordelijk is voor de accommodatie van het bemanningslid in kwestie.

* Verordening (EU) nr. 965/2012 van de Commissie van 5 oktober 2012 tot vaststelling van technische eisen en administratieve procedures voor vluchttuitvoering, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 296 van 25.10.2012, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/965/oj>).”;

4) overweging 24 wordt vervangen door:

“(24) In overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten prestaties bij langdurige zorg voor verzekerden en hun gezinsleden in beginsel verder worden gecoördineerd volgens de regels voor prestaties bij ziekte. In die regels moet echter rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van prestaties bij langdurige zorg. Er moet ook in specifieke bepalingen worden voorzien in het geval van samenloop van verstrekkingen en uitkeringen bij langdurige zorg.

(24 bis) Prestaties bij langdurige zorg betreffen alleen prestaties die er in de eerste plaats op gericht zijn te voorzien in de zorgbehoeften van een persoon die wegens een beperking als gevolg van bijvoorbeeld leeftijd, handicap of ziekte gedurende langere tijd aanzienlijke hulp van anderen nodig heeft voor het uitvoeren van essentiële activiteiten in het dagelijks leven. Voorts hebben prestaties bij langdurige zorg slechts betrekking op prestaties die kunnen worden beschouwd als socialezekerheidsprestaties in de zin van deze verordening. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, bijvoorbeeld in zaak C-433/13, *Commissie/Slowaakse Republiek*^{*}, zijn socialezekerheidsprestaties prestaties die worden toegekend zonder individuele en discretionaire beoordeling van de persoonlijke behoeften van de begunstigden, op basis van een wettelijk omschreven situatie. Prestaties bij langdurige zorg moeten daarom dienovereenkomstig worden uitgelegd. Prestaties bij langdurige zorg mogen geen sociale of medische bijstand omvatten. Prestaties die worden toegekend op discretionaire basis na een individuele beoordeling van de persoonlijke behoeften van de aanvrager, worden niet als prestaties bij langdurige zorg in de zin van deze verordening beschouwd.

^{*} Arrest van het Hof van 16 september 2015, *Commissie/Slowaakse Republiek*, C-433/13, ECLI:EU:C:2015:602.”;

5) de volgende overwegingen worden ingevoegd:

“(32 bis) Het is aan de lidstaten om te beslissen of zij de periode van zes maanden waarin artikel 64, lid 1, punt c), van deze verordening voorziet, te verlengen overeenkomstig het Unierecht, met inbegrip van het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-551/16 *Klein Schiphorst**.

(32 ter) Artikel 45 VWEU garandeert het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie en verbiedt elke discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers van de lidstaten, onder meer wat de werkgelegenheid betreft. Op grond van Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad** moeten grensarbeiders dergelijke grondrechten ook zonder discriminatie genieten. Artikel 5 van die verordening bepaalt dat een onderdaan van een lidstaat die op het grondgebied van een andere lidstaat werk zoekt, daar dezelfde bijstand ontvangt van hun arbeidsbureaus als hun eigen onderdanen die werk zoeken.

(32 quater) Bij Besluit 573/2014/EU van het Europees Parlement en de Raad^{***} is een Uniebreed netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA's) opgericht, dat tot doel heeft de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van werkgelegenheid binnen de verantwoordelijkheidsgebieden van de ODA's aan te moedigen, onder meer door een grotere vrijwillige geografische en beroepsmobiliteit op eerlijke basis te ondersteunen om tegemoet te komen aan specifieke behoeften van de arbeidsmarkt.

* Arrest van het Hof van 21 maart 2018, *J. Klein Schiphorst*, C-551/16, ECLI:EU:C:2018:200.

** Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie (PB L 141 van 27.5.2011, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/492/oj>).

*** Besluit nr. 573/2014/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende nauwere samenwerking tussen openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA's) (PB L 159 van 28.5.2014, blz. 32, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573(2)/oj))”;

6) de volgende overwegingen worden ingevoegd:

“(35 bis) Voor de berekening van de aanvullende toeslag neemt deze verordening het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-347/12 *Wiering*^{*} in aanmerking en voorziet zij in de nodige verduidelijkingen en vereenvoudigingen. Gezien de bijzondere aard van de verschillende gezinsbijslagen van de lidstaten, dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen twee categorieën gezinsbijslagen op basis van het voornaamste doel, de doelstellingen en de grondslag voor de toekenning ervan.

(35 ter) Gezinsuitkeringen die in de eerste plaats bedoeld zijn ter vervanging van gederfd inkomen, volledig of gedeeltelijk, of van inkomen dat de persoon niet kan verdienen wegens het opvoeden van kinderen, kunnen worden onderscheiden van andere gezinsbijslagen ter dekking van de gezinsuitgaven. Omdat dergelijke uitkeringen kunnen worden beschouwd als individuele rechten die persoonlijk toekomen aan de ouder die onderworpen is aan de wetgeving van de bevoegde lidstaat, moet het mogelijk zijn ze exclusief toe te kennen aan de desbetreffende ouder. Dergelijke individuele uitkeringen zijn opgenomen in deel I van bijlage XIII bij deze verordening. De lidstaat met secundaire bevoegdheid moet de mogelijkheid hebbende prioriteitsregels niet op gezinsbijslagen toe te passen in het geval van samenloop van de rechten op gezinsbijslagen uit hoofde van de wetgeving van de bevoegde lidstaat en uit hoofde van de wetgeving van de lidstaat waar de gezinsleden wonen. Een lidstaat die de prioriteitsregels niet toepast, moet dat consequent doen ten aanzien van alle rechthebbende personen in een analoge situatie en moet in deel II van bijlage XIII worden vermeld.

(35 quater) In deze verordening wordt indien relevant rekening gehouden met Verordening (EG) nr. 4/2009** van de Raad.

* Arrest van het Hof van Justitie van 13 juni 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

** Verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen (PB L 7 van 10.1.2009, blz. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4(1)/oj)).”;

7) de volgende overweging wordt ingevoegd:

“(39 bis) Het relevante *acquis* van de Unie inzake gegevensbescherming, en met name Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad*, is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens op grond van deze verordening.

* Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”;

8) de volgende overwegingen worden ingevoegd:

“(40 bis) Overeenkomstig de beginselen van artikel 6 van Verordening (EU) 2018/1724 van het Europees Parlement en de Raad* moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de werkgevers of de betrokkenen, onder voorbehoud van de vaststelling van de relevante procedures, een verzoek om vaststelling van de toepasselijke socialezekerheidswetgeving volledig online kunnen raadplegen en invullen. Een volledig online procedure houdt in dat de gebruikers een automatische ontvangstbevestiging krijgen, tenzij het resultaat van de procedure onmiddellijk wordt geleverd. De procedure moet gebruiksvriendelijk zijn. Deze verordening schrijft voor dat de lidstaten geleidelijk beter gebruik gaan maken van nieuwe technologieën voor de uitwisseling van, de toegang tot en de verwerking van de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de coördinatieregels op het gebied van sociale zekerheid. Die regels omvatten de in de artikelen 15, 16 en 19 van Verordening (EG) nr. 987/2009 bedoelde procedures.

(40 ter) In het licht van de doelstelling van de wetgeving inzake de coördinatie van de sociale zekerheid in de Unie moeten de lidstaten weliswaar de verplichtingen nakomen die voortvloeien uit het recht van de Unie op de gebieden die onder deze verordening en onder Verordening (EG) nr. 987/2009 vallen, maar mogen potentiële maatregelen tegen inbreuken op die verplichtingen de uitoefening van het vrije verkeer binnen de Unie niet belemmeren. Met name mogen maatregelen voor de aanpak van niet-naleving van de in artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 987/2009 gespecificeerde verplichtingen, die de kennisgeving aan het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is vóór de aanvang van een werkzaamheid in een andere lidstaat en het verzoek om de in artikel 19, lid 2, van Verordening (EG) nr. 987/2009 bedoelde verklaring vereisen, niet leiden tot ongerechtvaardigde en onevenredige beperkingen van de uitoefening van het vrije verkeer door de desbetreffende personen. Niet-naleving van die verplichtingen leidt niet automatisch tot een wijziging van de toepasselijke nationale wetgeving, die moet worden vastgesteld overeenkomstig titel II van deze verordening. Bovendien moeten die verplichtingen worden uitgelegd en gehandhaafd in overeenstemming met de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie met betrekking tot de verklaring over de toepasselijke wetgeving, die gewoonlijk wordt afgegeven door middel van een certificaat dat bekend staat als draagbaar document A1 (PDA1), en de voorganger ervan, de E-101-verklaring.

(40 quater) Om ervoor te zorgen dat de coördinatieregels voor de sociale zekerheid geschikt blijven voor het beoogde doel, is het belangrijk rekening te houden met de technologische vooruitgang en de voordelen van digitalisering, met name bij het stroomlijnen en vereenvoudigen van de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde organen. Technologische vooruitgang op het gebied van de coördinatie van de sociale zekerheid, zoals een volledig geïmplementeerd en operationeel Europees systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens betreffende sociale zekerheid, kan bijdragen tot de vereenvoudiging van het proces en de naleving van artikel 15 van Verordening (EG) nr. 987/2009. De digitalisering van het proces van het aanvragen en ontvangen van socialezekerheidsverklaringen, met inbegrip van verklaringen met betrekking tot de toepasselijke wetgeving, zal een volgende belangrijke stap zijn in de richting van een oplossing die de realtime verificatie van die verklaringen over de grenzen heen mogelijk maakt, waardoor de geldigheid ervan snel kan worden bevestigd. De Commissie en de lidstaten werken nauw samen om de digitalisering van dergelijke interacties tussen personen en overheidsinstanties te bevorderen, bijvoorbeeld via het initiatief voor een Europese socialezekerheidspas. Europese portemonnees voor digitale identiteit, die zijn ingesteld bij Verordening (EU) 2024/1183 van het Europees Parlement en de Raad**, kunnen een digitaal systeem worden dat gebruiksvriendelijke en veilige identificatie en verificatie over de grenzen heen vergemakkelijkt.

(40 quinquies) De lidstaten moeten voor zover passend blijven investeren in de digitalisering van hun socialezekerheidsstelsels, onder meer om voor mobiele burgers en bedrijven een naadloze digitale ervaring te waarborgen. Daartoe zouden zij gebruik kunnen maken van de beschikbare financieringsinstrumenten van de Unie. Indien van toepassing kan dergelijke financiering worden aangewend ter ondersteuning van relevante hervormingen op nationaal niveau die nodig zijn om de correcte handhaving van deze verordening en van Verordening (EG) nr. 987/2009 te bevorderen en fraude en fouten te bestrijden, onder meer door de gegevensverzameling en verslaglegging te verbeteren.

(40 sexies) De Europese Arbeidsautoriteit (ELA) heeft onder meer tot doel de lidstaten en de Commissie bij te staan bij de doeltreffende toepassing en handhaving van het Unierecht met betrekking tot arbeidsmobiliteit in de hele Unie en de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels binnen de Unie, en aldus binnen haar mandaat bij te dragen tot het waarborgen van eerlijke arbeidsmobiliteit in de hele Unie. Op grond van Verordening (EU) 2019/1149 van het Europees Parlement en de Raad*** vergemakkelijkt en versterkt de ELA de samenwerking tussen de lidstaten, onder meer door onderling afgestemde en gezamenlijke inspecties te vergemakkelijken, die ook betrekking zouden kunnen hebben op de naleving van de kennisgevingsverplichting en de opsporing van misbruik met betrekking tot vrijstellingen van die verplichting, en om de samenwerking en snellere uitwisseling van informatie tussen de lidstaten te vergemakkelijken. De ELA bevordert het mogelijke gebruik van elektronische uitwisselingsmechanismen en databanken tussen de lidstaten om de toegang tot gegevens in real time te vergemakkelijken en fraude op te sporen, en kan mogelijke verbeteringen in het gebruik van die mechanismen en databanken voorstellen.

-
- * Verordening (EU) 2018/1724 van het Europees Parlement en de Raad van 2 oktober 2018 tot oprichting van één digitale toegangspoort voor informatie, procedures en diensten voor ondersteuning en probleemoplossing en houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 1024/2012 (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 1),
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).
- ** Verordening (EU) 2024/1183 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 910/2014, wat betreft de vaststelling van het Europees kader voor digitale identiteit (PB L, 2024/1183, 30.4.2024,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj>).
- *** Verordening (EU) 2019/1149 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 en (EU) 2016/589, en tot intrekking van Besluit (EU) 2016/344 (PB L 186 van 11.7.2019, blz. 21,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1149/oj>).”;

9) de volgende overweging wordt toegevoegd:

“(46) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten, neemt de beginselen in acht die erkend zijn door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, en moet overeenkomstig die rechten en beginselen worden uitgevoerd.”;

10) artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) in punt i), 1), wordt punt ii) vervangen door:

“ii) wat betreft verstrekkingen op grond van titel III, hoofdstuk 1, eenieder die als gezinslid wordt beschreven of erkend, of als huisgenoot wordt aangemerkt door de wetgeving van de lidstaat waar hij of zij woont;”;

b) in punt v bis) wordt punt i) vervangen door:

“i) voor de toepassing van titel III, hoofdstuk 1, wat betreft prestaties bij ziekte en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen en verstrekkingen uit hoofde van de wetgeving van een lidstaat die bedoeld zijn om medische zorg en de daarmee samenhangende producten en diensten te verstrekken, beschikbaar te stellen, of de kosten daarvoor rechtstreeks te betalen of terug te betalen;

i bis) in de zin van titel III, hoofdstuk 1, wat betreft prestaties bij langdurige zorg, verstrekkingen uit hoofde van de wetgeving van een lidstaat die bedoeld zijn om langdurige zorg als bedoeld in punt v ter) van dit artikel te verstrekken, beschikbaar te stellen, of de kosten daarvoor rechtstreeks te betalen of terug te betalen;”;

c) het volgende punt wordt ingevoegd:

“v ter) “prestaties bij langdurige zorg”: verstrekkingen of uitkeringen die bedoeld zijn om te voorzien in de zorgbehoeften van personen die wegens gebrekkige gezondheid aanzienlijke bijstand van een of meer andere personen nodig hebben om gedurende langere tijd essentiële activiteiten in het dagelijkse leven uit te voeren, teneinde hun persoonlijke autonomie te bevorderen, met inbegrip van uitkeringen die met hetzelfde oogmerk toegekend zijn aan de persoon die dergelijke bijstand verleent;”;

11) in artikel 3, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

“a) prestaties bij ziekte en langdurige zorg;”;

12) in artikel 9 wordt lid 1 vervangen door:

“1. De lidstaten stellen de Commissie schriftelijk in kennis van verklaringen overeenkomstig artikel 1, punt l), van wetgeving en regelingen als bedoeld in artikel 3, van verdragen als bedoeld in artikel 8, lid 2, van minimumprestaties als bedoeld in artikel 58 en van alle inhoudelijke wijzigingen die later worden aangebracht. In dergelijke kennisgevingen wordt de datum vermeld waarop deze verordening van toepassing zal zijn op de door de lidstaten genoemde regelingen.”;

13) artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Voor de toepassing van deze titel worden personen die een uitkering ontvangen vanwege of als gevolg van het feit dat zij werkzaamheden, al dan niet in loondienst, verrichten, beschouwd als personen die die werkzaamheden verrichten. Die regel geldt niet voor invaliditeits-, ouderdoms- of nabestaandenpensioenen, uitkeringen bij arbeidsongevallen of beroepsziekten, of uitkeringen bij langdurige zorg die aan de zorgbehoevende worden verstrekt.”;

b) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Werkzaamheden van een lid van het cockpit- of het cabinepersoneel dat met betrekking tot luchtpassagiers of luchtvrachtvervoer diensten verricht, worden beschouwd als werkzaamheden die worden verricht in de lidstaat waar het lid zijn thuisbasis heeft zoals omschreven in subdeel FTL van bijlage III bij Verordening (EU) nr. 965/2012.”;

14) artikel 12 wordt vervangen door:

“Artikel 12

Bijzondere regels

1. Op een persoon die in een lidstaat werkzaamheden in loondienst verricht voor rekening van een werkgever die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht, en die door die werkgever wordt uitgezonden om voor zijn rekening werkzaamheden in een andere lidstaat te verrichten, blijft de wetgeving van de eerstbedoelde lidstaat van toepassing, mits de te verwachten duur van die werkzaamheden niet meer dan 24 maanden bedraagt en de persoon niet een andere eerder op grond van dit lid uitgezonden persoon in loondienst of een in lid 2 bedoelde persoon die werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, vervangt.
2. Op een persoon die normaliter in een lidstaat werkzaamheden anders dan in loondienst verricht en werkzaamheden van soortgelijke aard in een andere lidstaat gaat verrichten, blijft de wetgeving van de eerste lidstaat van toepassing, mits de te verwachten duur van die werkzaamheden niet meer dan 24 maanden bedraagt en de persoon geen andere eerder op grond van lid 1 uitgezonden persoon in loondienst of een in dit lid bedoelde persoon die werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, vervangt.

3. Indien een in lid 1 bedoelde persoon in loondienst of een in lid 2 bedoelde persoon die werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, het werk of de werkzaamheden niet afmaakt in de andere lidstaat en vervangen wordt door een andere persoon, blijft de wetgeving van de lidstaat vanwaar de andere persoon is uitgezonden of waarin hij of zij normaliter werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, op de andere persoon van toepassing, mits de totale duur van het werk of de werkzaamheden die door alle betrokken personen in de andere lidstaat zijn verricht, niet meer dan 24 maanden bedraagt en er aan de andere in lid 1 of lid 2 vastgestelde voorwaarden is voldaan.”;

15) in artikel 13 wordt lid 5 vervangen door:

“4 bis. Op de persoon die werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst verricht in de ene lidstaat en tegelijkertijd een werkloosheidsuitkering van een andere lidstaat ontvangt, is de wetgeving van toepassing van de lidstaat die de werkloosheidsuitkering betaalt.

5. De in de leden 1 tot en met 4 bis bedoelde personen worden voor de toepassing van de overeenkomstig die bepalingen vastgestelde wetgeving beschouwd alsof zij al hun werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst in de betrokken lidstaat verrichtten en al hun inkomsten aldaar verkregen.”;

16) in titel III wordt de titel van hoofdstuk 1 vervangen door:

“Prestaties bij ziekte, langdurige zorg, en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen”;

17) in artikel 19 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Tenzij anders bepaald op grond van lid 2, hebben een verzekerde en zijn of haar gezinsleden die verblijven in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat, recht op de verstrekkingen die tijdens het verblijf noodzakelijk worden op medische gronden of vanwege de noodzaak van langdurige zorg, met inachtneming van de aard van de verstrekkingen en de verwachte duur van het verblijf. In die verstrekkingen wordt namens het bevoegde orgaan door het orgaan van de lidstaat van de verblijfplaats voorzien, overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van die lidstaat, alsof de betrokkene uit hoofde van die wetgeving verzekerd was.”;

18) in artikel 20 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Tenzij in die verordening anders bepaald, moet een verzekerde die naar een andere lidstaat reist met het oogmerk gedurende het verblijf verstrekkingen zoals bedoeld in artikel 1, punt v bis), i), te ontvangen, daarvoor toestemming van het bevoegde orgaan vragen.”;

19) artikel 30 wordt vervangen door:

“Artikel 30

Premies en bijdragen ten laste van pensioengerechtigden

1. Het orgaan van een lidstaat dat uit hoofde van de door dat orgaan toegepaste wetgeving belast is met het inhouden van de premies of bijdragen ter dekking van prestaties bij ziekte en langdurige zorg en van moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen, kan die premies of bijdragen, die worden berekend overeenkomstig de door dat orgaan toegepaste wetgeving, uitsluitend heffen en innen voor zover de kosten voor de prestaties die moeten worden verstrekt op grond van de artikelen 23 tot en met 26, worden gedragen door een orgaan van die lidstaat.
2. Wanneer een gepensioneerde in de in artikel 25 bedoelde gevallen uit hoofde van de wetgeving van de lidstaat waar hij of zij woont, premies of bijdragen, of soortgelijke inhoudingen verschuldigd is voor het verkrijgen van prestaties bij ziekte en langdurige zorg en van moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen, zijn die niet invorderbaar krachtens zijn of haar woonplaats aldaar.”;

20) aan artikel 32 wordt het volgende lid toegevoegd:

“3. Wanneer een gezinslid een afgeleid recht op prestaties heeft uit hoofde van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

- a) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit als volgt:
 - (i) rechten die verkregen zijn op basis van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, van de verzekerde;
 - (ii) rechten die verkregen zijn op basis van het feit dat de verzekerde een pensioen ontvangt;
 - iii) rechten die verkregen zijn op basis van de woonplaats van de verzekerde;
- b) indien het gaat om afgeleide rechten die verkregen zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de woonplaats van het gezinslid als subsidiair criterium;
- c) wanneer de volgorde van prioriteit niet kan worden vastgesteld op basis van punt a) of punt b) het langste tijdvak van verzekering van de verzekerde uit hoofde van een nationaal pensioenstelsel van toepassing.”;

21) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 33 bis

Prestaties bij langdurige zorg

1. De Administratieve Commissie stelt na raadpleging van de sociale partners een gedetailleerde lijst op van prestaties bij langdurige zorg die aan de criteria van artikel 1, punt v ter), voldoen, en specificeert voor elk afzonderlijk geval welke prestaties verstrekkingen en welke uitkeringen zijn en of de prestaties worden verstrekt aan de persoon die zorg ontvangt of aan de persoon die zorg verleent.
2. Indien onder dit hoofdstuk vallende prestaties bij langdurige zorg ook kenmerken hebben van prestaties die worden gecoördineerd uit hoofde van een ander hoofdstuk van titel III, kan een lidstaat, in afwijking van lid 1 van dit artikel, die prestaties coördineren volgens de regels van dat hoofdstuk, mits het over het geheel genomen resultaat van die coördinatie ten minste even gunstig is voor de ontvangers als de prestaties bij langdurige zorg die wordt gecoördineerd uit hoofde van dit hoofdstuk en mits die in bijlage XII zijn vermeld, waarin wordt gepreciseerd welk hoofdstuk van titel III van toepassing is.
3. Artikel 34, leden 1 en 2, van deze verordening is ook van toepassing op de prestaties vermeld in bijlage XII.”;

22) artikel 34 wordt vervangen door:

“Artikel 34

Samenloop van prestaties bij langdurige zorg

1. Indien een persoon die op grond van artikel 21 of 29 uitkeringen bij langdurige zorg van de bevoegde lidstaat ontvangt, op grond van dit hoofdstuk voor hetzelfde doel ook aanspraak kan maken op verstrekkingen van het orgaan van de lidstaat van de woon- of verblijfplaats, en die verstrekkingen op grond van artikel 35 door het orgaan van de bevoegde lidstaat moeten worden vergoed, is artikel 10 van toepassing. Indien de betrokkene die verstrekkingen ontvangt, wordt het bedrag van de door de bevoegde lidstaat toegekende uitkeringen daartoe verminderd met de waarde van die verstrekkingen.
2. Twee of meer lidstaten of de bevoegde autoriteiten van die lidstaten kunnen besluiten tot andere of aanvullende maatregelen die voor de betrokkenen niet minder gunstig mogen zijn dan de beginselen van lid 1.
3. Indien uitkeringen bij langdurige zorg worden verstrekt uit hoofde van de wetgeving van meer dan één lidstaat gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde kinderen, zijn in het geval van samenloop de prioriteitsregels van artikel 68, lid 1, van toepassing.”;

23) in artikel 50 wordt lid 2 vervangen door:

“2. Indien de betrokkene op een bepaald tijdstip niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden van alle wetgevingen van de lidstaten die op hem of haar van toepassing zijn geweest, houden de organen die de wetgeving toepassen waarvan wel aan de voorwaarden is voldaan, bij de berekening overeenkomstig artikel 52, lid 1, punt b), geen rekening met de tijdvakken die zijn vervuld uit hoofde van de wetgevingen waarvan niet of niet meer aan de voorwaarden is voldaan, als dat resulteert in een lager bedrag aan uitkering.”;

24) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 60 bis

Bijzondere regels voor de samentelling van tijdvakken voor werkloosheidsuitkeringen

Voor de toepassing van artikel 6 in de context van dit hoofdstuk worden door de bevoegde lidstaat alleen de tijdvakken samengeteld die uit hoofde van de wetgeving van de lidstaat waar zij zijn vervuld, in aanmerking komen voor het verkrijgen en behouden van het recht op een werkloosheidsuitkering.”;

25) de artikelen 61, 62 en 63 worden vervangen door:

“Artikel 61

Bijzondere regels voor de samentelling van tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst en de bevoegdheid voor het uitbetalen van werkloosheidsuitkeringen

1. Met uitzondering van de in artikel 65, leden 2, 3 en 5, bedoelde volledig werklozen, wordt de toepassing van de artikelen 6 en 60 bis door de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst, afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat de betrokkene laatstelijk een ononderbroken tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst van ten minste één maand heeft vervuld overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat uit hoofde waarvan de uitkeringen worden aangevraagd.
2. Als een werkloze geen ononderbroken tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst van ten minste één maand heeft vervuld, overeenkomstig de wetgeving van de in lid 1 bedoelde lidstaat, heeft die persoon recht op een werkloosheidsuitkering overeenkomstig de wetgeving van de vorige lidstaat waar hij of zij een tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst heeft vervuld, mits dat een ononderbroken tijdvak van ten minste één maand was. De lidstaat die op grond van dit lid bevoegd wordt, kent de werkloosheidsuitkeringen toe, na voor zover nodig de artikelen 6 en 60 bis te hebben toegepast, en overeenkomstig artikel 64 bis.

3. Indien een werkloze in een van de in lid 1 of 2 van dit artikel genoemde lidstaten geen ononderbroken tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst van ten minste één maand heeft vervuld, wordt de lidstaat van laatste verzekering, werkzaamheden in loondienst of werkzaamheden anders dan in loondienst, bevoegd en kent die de werkloosheidsuitkering toe overeenkomstig zijn wetgeving, na voor zover nodig de artikelen 6 en 60 bis te hebben toegepast.

Artikel 62

Berekening van de uitkering

1. Het bevoegde orgaan van een lidstaat waarvan de wetgeving bepaalt dat voor de berekening van de uitkering wordt uitgegaan van het vroegere loon of beroepsinkomen, houdt uitsluitend rekening met het loon of het beroepsinkomen dat de betrokkene heeft genoten voor de laatste werkzaamheden, al dan niet in loondienst, die hij of zij uit hoofde van die wetgeving heeft verricht.
2. Lid 1 geldt ook indien de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving voorziet in een specifieke referentieperiode voor de vaststelling van het loon of beroepsinkomen die als basis dient voor de berekening van de uitkering en waarbij de betrokkene gedurende de gehele periode of een gedeelte ervan onder de wetgeving van een andere lidstaat viel.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 van dit artikel, houdt het orgaan van de lidstaat van de woonplaats voor de in artikel 65, lid 2, eerste en tweede alinea, bedoelde werklozen onder de voorwaarden en beperkingen van de door dat orgaan toegepaste wetgeving, rekening met het loon of het beroepsinkomen dat de betrokkene heeft genoten in de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij of zij tijdens het verrichten van zijn laatste werkzaamheden, al dan niet in loondienst, onderworpen was, overeenkomstig de toepassingsverordening.

Artikel 63

Bijzondere bepalingen voor de opheffing van de bepalingen inzake de woonplaats

Voor de toepassing van dit hoofdstuk geldt artikel 7 slechts in de gevallen bedoeld in de artikelen 64, 64 bis en 65 en binnen de daarin beschreven grenzen.”;

26) artikel 64 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt c) vervangen door:

“c) de werkloze behoudt het recht op uitkering gedurende een tijdvak van zes maanden vanaf de datum waarop de werkloze niet langer ter beschikking stond van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die hij of zij heeft verlaten, zonder dat de totale duur waarover de uitkering wordt toegekend, de totale duur mag overschrijden waarin hij of zij uit hoofde van de wetgeving van die lidstaat recht op een uitkering heeft; de bevoegde diensten of organen kunnen de termijn van zes maanden verlengen tot het einde van de periode waarin die persoon recht heeft op een uitkering.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Tenzij de wetgeving van de bevoegde lidstaat gunstiger is, bedraagt het totale tijdvak tussen twee tijdvakken van werkzaamheden in loondienst waarin een werkloze uit hoofde van lid 1 van dit artikel en artikel 64 bis zijn of haar recht op uitkeringen behoudt, zes maanden; die periode kan door de bevoegde diensten of het bevoegde orgaan worden verlengd tot het einde van de periode waarin de persoon recht heeft op een uitkering.”;

27) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 64 bis

Bijzondere regels voor werklozen die naar een andere lidstaat verhuizen zonder te voldoen aan de voorwaarden vastgelegd in artikel 61, lid 1, en in artikel 64

1. In de in artikel 61, lid 2, bedoelde situatie kent de lidstaat die bevoegd wordt, overeenkomstig zijn wetgeving de werkloosheidsuitkering toe gedurende de in artikel 64, lid 1, punt c), vastgestelde periode, als de werkloze zich ter beschikking stelt van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst en zich houdt aan de uit hoofde van de wetgeving van die lidstaat vastgestelde voorwaarden. Inschrijving bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst heeft hetzelfde rechtsgevolg als de inschrijving bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde lidstaat. Artikel 64, leden 2 tot en met 4, is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien de in lid 1 bedoelde werkloze werk wenst te zoeken in een andere lidstaat dan de lidstaat die bevoegd is voor de werkloosheidsuitkering of de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst, is artikel 64 van overeenkomstige toepassing. Daartoe wordt artikel 64, lid 1, punt a), gelezen als een verwijzing naar de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst.”;

28) artikel 65 wordt vervangen door:

“Artikel 65

Werklozen die in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat woonden

1. Een persoon die volledig, gedeeltelijk of met tussenpozen werkloos is en die tijdens het verrichten van zijn of haar laatste werkzaamheden, al dan niet in loondienst, in een andere dan de bevoegde lidstaat woonde, stelt zich ter beschikking van de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde lidstaat, of, in het geval van personen die gedeeltelijk of met tussenpozen werkloos zijn, indien van toepassing, van de werkgever voor wie hij of zij beschikbaar blijft.

Die persoon ontvangt een uitkering overeenkomstig de wetgeving van de bevoegde lidstaat, alsof hij of zij in die lidstaat woonde, en is onderworpen aan de rechten en plichten die door die wetgeving zijn vastgelegd. Die uitkering wordt door het orgaan van de bevoegde lidstaat verstrekt.

2. In afwijking van lid 1 stelt een volledig werkloze zich ter beschikking van de diensten voor arbeidsvoorziening in de lidstaat van de woonplaats, mits:
 - a) die persoon tijdens het verrichten van zijn of haar laatste werkzaamheden, al dan niet in loondienst, in een andere lidstaat woonde dan de bevoegde lidstaat;

- b) die persoon blijft wonen in of is teruggekeerd naar de lidstaat van de woonplaats, en
- c) die persoon niet een ononderbroken tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst van 22 weken uitsluitend uit hoofde van de wetgeving van de bevoegde lidstaat heeft vervuld.

De in de eerste alinea bedoelde volledig werkloze ontvangt een uitkering overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats, alsof hij of zij alle tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst uit hoofde van de wetgeving van die lidstaat had vervuld. Die uitkering wordt verstrekt door het orgaan van de lidstaat van de woonplaats.

Een in dit lid bedoelde volledig werkloze die recht zou hebben op een werkloosheidsuitkering uitsluitend uit hoofde van de nationale wetgeving van de bevoegde lidstaat zonder de toepassing van artikel 6 van deze verordening, kan zich, bij wijze van alternatief, ter beschikking stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van die lidstaat en ontvangt een uitkering overeenkomstig de wetgeving van die lidstaat alsof hij of zij daar woonde.

3. Lid 2 van dit artikel is niet van toepassing op een volledig werkloze die tijdens het verrichten van zijn of haar laatste werkzaamheden alvorens werkloos te worden, tijdvakken van verzekering voor werkzaamheden anders dan in loondienst of tijdvakken van anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden heeft vervuld die zijn erkend met het oog op het recht op een werkloosheidsuitkering in een andere lidstaat dan de lidstaat waar hij of zij woont, en van wie de lidstaat van de woonplaats op grond van artikel 9 een kennisgeving heeft ingediend waarin wordt verklaard dat geen enkele categorie personen die werkzaamheden anders dan in loondienst verrichten, gedekt is door een stelsel van werkloosheidsuitkeringen van die lidstaat.
4. Als een in lid 1, in de derde alinea van lid 2, of in lid 3 van dit artikel bedoelde volledig werkloze zich niet of niet langer ter beschikking wenst te stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde lidstaat, na zich daar eerder te hebben ingeschreven, en besluit werk te zoeken in de lidstaat van de woonplaats, is artikel 64, met uitzondering van lid 1, punt a), van overeenkomstige toepassing.

5. Indien een in lid 4 bedoelde volledig werkloze besluit werk te zoeken in de lidstaat van de woonplaats en hij of zij eerder tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst heeft vervuld uit hoofde van de wetgeving van die lidstaat, samengeteld met tijdvakken die vervuld zijn in de lidstaat waar hij of zij het laatst werkzaamheden heeft verricht en in andere lidstaten waar hij of zij eerder werkzaamheden heeft verricht, kan hij of zij na afloop van het tijdvak waarin hij of zij op grond van lid 4 een werkloosheidsuitkering ontvangt van het orgaan van de bevoegde lidstaat, aanspraak maken op een werkloosheidsuitkering uit hoofde van de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats alsof hij of zij alle tijdvakken in die lidstaat had vervuld. Het bevoegde orgaan van de lidstaat van de woonplaats verstrekt een werkloosheidsuitkering overeenkomstig de wetgeving van die lidstaat. Het tijdvak waarin de werkloze uit hoofde van de wetgeving van de bevoegde lidstaat een uitkering heeft ontvangen, wordt in mindering gebracht op het overeenkomstige tijdvak waarin uit hoofde van de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats recht op een uitkering bestaat.
6. Een in dit artikel bedoelde volledig werkloze die zich ter beschikking stelt van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering uit hoofde van lid 1 of lid 2 verstrekt, kan zich aanvullend ter beschikking stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde lidstaat of de lidstaat van de woonplaats.”;

29) artikel 65 bis wordt geschrapt;

30) artikel 68 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Bij samenloop van rechten worden de gezinsbijslagen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsbijslagen die verschuldigd zijn krachtens andere betrokken wetgeving, worden geschorst tot aan het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld voor soortgelijke uitkeringen, en zo nodig wordt het deel dat dat bedrag overschrijdt, uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. Die aanvullende toeslag hoeft echter niet te worden uitgekeerd voor kinderen die in een andere lidstaat wonen, indien het recht op de uitkering in kwestie alleen op woonplaats gebaseerd is.

2 bis. Voor de berekening van de aanvullende toeslag voor gezinsbijslagen uit hoofde van lid 2 zijn er twee categorieën van soortgelijke uitkeringen:

- a) gezinsuitkeringen die in de eerste plaats bedoeld zijn ter vervanging van gederfd inkomen, volledig of gedeeltelijk, of van inkomen dat de persoon niet kan verdienen wegens het opvoeden van kinderen; en
- b) andere gezinsbijslagen dan die bedoeld in punt a).”;

31) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 68 ter

Bijzondere bepaling voor gezinsuitkeringen die bedoeld zijn ter vervanging van inkomen gedurende het tijdvak waarin kinderen worden opgevoed

1. In deel I van bijlage XIII bij deze verordening vermelde gezinsbijslagen, zoals bedoeld in artikel 68, lid 2 bis, punt a) van deze verordening, worden uit hoofde van de wetgeving van de bevoegde lidstaat alleen aan de persoon op wie die wetgeving van toepassing is, toegekend. Er geldt geen afgeleid recht op dergelijke uitkeringen. Artikel 68 bis van deze verordening is niet van toepassing op dergelijke uitkeringen en het bevoegde orgaan is niet verplicht rekening te houden met een op grond van artikel 60, lid 1, van de toepassingsverordening ingediende aanvraag door de andere ouder, een voogd of een orgaan dat de voogdij over het kind of de kinderen uitoefent.
2. In afwijking van artikel 68, lid 2, kan een lidstaat bij samenloop van rechten uit hoofde van andere betrokken wetgeving een in lid 1 van dit artikel bedoelde gezinsbijslag volledig aan een begunstigde toekennen, ongeacht het bij de eerste wetgeving vastgestelde bedrag. Lidstaten die een dergelijke afwijking toepassen, worden in deel 2 van bijlage XIII vermeld met een verwijzing naar de gezinsbijslag waarop de afwijking van toepassing is.”;

32) in artikel 72 wordt het volgende punt ingevoegd:

“e bis) indien de Commissie daarom verzoekt, advies uit te brengen in een vroeg stadium van de voorbereiding van de in artikel 88 ter van deze verordening en in artikel 86 bis van de toepassingsverordening bedoelde uitvoeringshandelingen en aan de Commissie ter zake dienende voorstellen te doen met het oog op de herziening van die uitvoeringshandelingen;”;

33) het volgende artikel wordt ingevoegd in “Titel V DIVERSE BEPALINGEN”:

“Artikel 75 bis

Verplichting van de bevoegde autoriteiten

1. De bevoegde autoriteiten zorgen er in overeenstemming met hun nationale recht en nationale praktijken voor dat de betrokken organen op de hoogte zijn van alle wettelijke en andere bepalingen, met inbegrip van de besluiten van de Administratieve Commissie, op de gebieden en overeenkomstig de voorwaarden van deze verordening en van de toepassingsverordening, en die toepassen.
2. Met het oog op de correcte vaststelling van de toepasselijke wetgeving bevorderen de bevoegde autoriteiten waar passend de samenwerking tussen hun organen en andere betrokken diensten, zoals arbeidsinspecties, in hun lidstaten.”;

34) artikel 86 wordt geschrapt, onverminderd artikel 91, vierde en vijfde alinea;

- 35) in artikel 87 bis wordt lid 2 geschrapt;
- 36) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 87 ter

Overgangsbepaling betreffende de bepalingen als bedoeld in artikel 91 van deze verordening en in artikel 97 van de toepassingsverordening

1. Aan de in artikel 91, derde alinea, van deze verordening of in artikel 97, tweede alinea, van de toepassingsverordening bedoelde bepalingen kunnen geen rechten worden ontleend vóór de daarin bedoelde relevante datums van toepassing.
2. Voor de vaststelling van de op grond van artikel 91, derde, vierde en vijfde alinea, van deze verordening en artikel 97, tweede, derde en vierde alinea, van de toepassingsverordening ontleende rechten wordt door de betrokken lidstaat rekening gehouden met alle tijdvakken van verzekering en, indien passend, alle tijdvakken van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst, of alle tijdvakken van wonen, die uit hoofde van de wetgeving van een lidstaat vóór de relevante in die bepalingen vervatte datums van toepassing zijn vervuld.

3. Met inachtneming van lid 1 van dit artikel kunnen op grond van de bepalingen als bedoeld in artikel 91, derde alinea, van deze verordening en in artikel 97, tweede alinea, van de toepassingsverordening ook rechten ontstaan zelfs indien zij verband houden met een gebeurtenis die vóór de datum van toepassing van die bepalingen in de betrokken lidstaat heeft plaatsgevonden.
4. Indien op een persoon op grond van titel II van deze verordening wetgeving van een andere lidstaat van toepassing is dan de wetgeving die op hem of haar van toepassing was vóór ... [datum van toepassing van de wijzigingen die werden ingevoerd bij deze wijzigingsverordening], blijft de wetgeving die van toepassing was vóór die datum van toepassing gedurende een overgangsperiode zolang de situatie onveranderd blijft. Die overgangsperiode eindigt in elk geval op ... [tien jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].

De betrokken persoon kan verzoeken dat de overgangsperiode niet langer op hem of haar van toepassing is. Die aanvraag wordt ingediend bij het door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de woonplaats aangewezen orgaan. Aanvragen die op of vóór ... [27 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] worden ingediend, worden geacht ingediend te zijn op ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]. Verzoeken die na ... [27 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] worden ingediend, worden geacht ingediend te zijn op de eerste dag van de maand volgend op de datum van indiening ervan.

Dit lid is niet van toepassing op artikel 12. Artikel 12, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op werknemers die zijn uitgezonden naar of personen die werkzaamheden anders dan in loondienst verrichten en die vergelijkbare werkzaamheden verrichten in een andere lidstaat vóór ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].

5. Titel III, hoofdstuk 1, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op prestaties bij langdurige zorg waarvoor de aanvragen werden ingediend vóór ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].
6. Titel III, hoofdstuk 6, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op werkloosheidsuitkeringen waarvoor aanvragen werden ingediend vóór de relevante datum van toepassing zoals vastgesteld in artikel 91, derde, vierde en vijfde alinea.
7. Titel III, hoofdstuk 8, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op gezinsbijslagen voor kinderen die zijn geboren vóór ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].”;

37) artikel 88 wordt vervangen door:

“Artikel 88

Delegeren van de bevoegdheid om de bijlagen te wijzigen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 88 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen om de bijlagen bij deze verordening en bij de toepassingsverordening periodiek te wijzigen op verzoek van de Administratieve Commissie.

Artikel 88 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.
2. De in artikel 88 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 88 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking getreden gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een op grond van artikel 88 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.”;

38) de volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 88 ter

Bevoegdheid om uitvoeringshandelingen vast te stellen

1. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot nadere bepaling van de procedure, waar passend met inbegrip van termijnen, die moet worden gevolgd om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van titel II van deze verordening en van de overeenkomstige procedures in de toepassingsverordening. Bij die uitvoeringshandelingen worden standaardprocedures vastgelegd voor:
 - a) de afgifte, vorm en inhoud van verklaringen waarin officieel wordt vermeld welke socialezekerheidswetgeving op de houder ervan van toepassing is, alsook de automatische ontvangstbevestiging van de aanvraag van dergelijke verklaringen, met vermelding van de datum van afgifte en de informatie in de aanvraag;
 - b) de elementen die gecontroleerd moeten worden voordat de verklaringen kunnen worden afgegeven, ingetrokken of gecorrigeerd;
 - c) de intrekking of correctie van de verklaringen door het orgaan van afgifte overeenkomstig de procedure die beschreven wordt in de toepassingsverordening.
2. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 88 quater, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 88 quater

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Het comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.”;

39) artikel 91 wordt vervangen door:

“Artikel 91

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 1 mei 2010.

Niettegenstaande de tweede alinea, gelden de volgende datums van toepassing:

- 1) de volgende bepalingen, in de versie die in werking treedt op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] zijn van toepassing vanaf die datum:
 - a) artikel 11, lid 5;

- b) artikel 50, lid 2;
 - c) artikel 72, punt e bis);
 - d) de artikelen 75 bis en 86;
 - e) artikel 87 bis, lid 2;
 - f) de artikelen 87 ter, 88, 88 bis, 88 ter en 88 quater;
 - g) de bijlagen I, II, III, IV, VI, VIII, IX, X en XI.
- 2) de volgende bepalingen, in de versie die in werking treedt op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], zijn van toepassing vanaf ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]:
- a) artikel 1, punt i), 1), ii), punt v bis), i), punt v bis), i bis), en punt v ter);
 - b) artikel 3, lid 1, punt a);
 - c) artikel 9, lid 1;
 - d) artikel 11, lid 2;
 - e) artikel 12;
 - f) artikel 13, leden 4 bis en 5;
 - g) artikel 19, lid 1;
 - h) artikel 20, lid 1;
 - i) artikel 30;
 - j) artikel 32, lid 3;

- k) de artikelen 33 bis, 34, 60 bis, 61, 62 en 63;
- l) artikel 64, lid 1, punt c), en artikel 64, lid 3;
- m) de artikelen 64 bis, 65 en 65 bis;
- n) artikel 68, leden 2 en 2 bis;
- o) artikel 68 ter;
- p) de bijlagen XII en XIII.

Niettegenstaande de derde alinea van dit artikel, met betrekking tot personen voor wie gedurende hun laatste werkzaamheden in loondienst of werkzaamheden anders dan in loondienst Luxemburg de bevoegde lidstaat was, zijn de artikelen 65, 65 bis en 86, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] van toepassing tot en met ... [vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].

Luxemburg kan de Commissie ervan in kennis stellen dat het noodzakelijk is de in de vierde alinea bedoelde termijn te verlengen tot en met ... [zeven jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]. Een dergelijke kennisgeving van verlenging wordt binnen een redelijke termijn vóór het einde van de in de vierde alinea bedoelde termijn gedaan. Die kennisgeving wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.”;

- 40) de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004 worden gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze verordening.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 987/2009 wordt als volgt gewijzigd:

1) de volgende overweging wordt ingevoegd:

“(12 bis) Indien een persoon in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht, moet met het oog op de vaststelling van de zetel of het domicilie van een onderneming rekening worden gehouden met een reeks factoren om te bepalen waar de essentiële beslissingen van de onderneming worden genomen en waar de centrale bestuurstaken worden uitgeoefend. Voorbeelden van dergelijke factoren zijn de omzet, de plaatsen waar haar algemene vergaderingen worden gehouden en het gewoonlijke karakter van de verrichte werkzaamheden. De lijst van voorbeelden van dergelijke factoren is niet uitputtend en andere factoren kunnen relevant zijn voor het bepalen van de zetel of het domicilie van een onderneming, in het kader van een algemene beoordeling, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met elke relevante factor naargelang de omstandigheden van het geval.”;

2) de volgende overwegingen worden ingevoegd:

“(13 bis) Indien een werknemer of een persoon die werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, zijn of haar werkzaamheden verricht in een andere lidstaat dan de op grond van artikel 12 van de basisverordening bevoegde lidstaat, moet het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, daarvan vooraf in kennis worden gesteld en moet een verklaring zoals bedoeld in artikel 19, lid 2, van deze verordening worden aangevraagd. Het verstrekken van informatie voorafgaand aan de uitoefening van de werkzaamheden stelt de bevoegde organen in staat de situatie van de betrokkenen vooraf te beoordelen en van meet af aan te zorgen voor de correcte vaststelling en toepassing van de socialezekerheidswetgeving die op grond van titel II van de basisverordening van toepassing is, waardoor de uitoefening van het vrije verkeer van werknemers en het vrij verrichten van diensten wordt vergemakkelijkt en de rechtszekerheid met betrekking tot de socialezekerheidsdekking van de betrokkene wordt vergroot. Het maakt ook een betere coördinatie tussen de nationale autoriteiten mogelijk, met inbegrip van de planning van controles. Indien dat gerechtvaardigd is op basis van de aard of de duur van de activiteit, is het passend te bepalen dat het verstrekken van dergelijke voorafgaande informatie, en met name de verplichting om een dergelijke verklaring aan te vragen, niet van toepassing mag zijn op zakenreizen of activiteiten met een totale duur van niet meer dan drie opeenvolgende dagen werk binnen een periode van dertig opeenvolgende dagen.

(13 ter) Activiteiten in de bouwsector vertonen specifieke kenmerken die hen onderscheiden van activiteiten in andere economische sectoren. Het grote aantal gedetacheerde werknemers in de bouwsector vormt een groot deel van de PDA1's die uit hoofde van artikel 12 van de basisverordening worden afgegeven, en uit de beschikbare analyses blijkt dat fraude, onregelmatigheden of misbruikpraktijken vaak met betrekking tot die activiteiten worden opgespoord. Uit de beschikbare gegevens blijkt ook dat zowel het aantal arbeidsongevallen, met inbegrip van dodelijke ongevallen, als de frequentie van arbeidsongevallen bijzonder hoog is in de bouwsector. De combinatie van die kenmerken betekent dat het vrijstellen van werkzaamheden in de bouwsector van de verplichting om het bevoegde orgaan vooraf in kennis te stellen en de verklaring betreffende de toepasselijke wetgeving aan te vragen in het geval van werkzaamheden die maximaal drie dagen duren, de verwezenlijking van de doelstellingen van de basisverordening en van deze verordening in gevaar kan brengen. Bovendien draagt het behouden van die verplichting voor activiteiten in de bouwsector bij tot de handhavingswerkzaamheden van de nationale arbeidsinspecties of andere bevoegde autoriteiten, die gebruik zullen maken van de gegevens die worden gegenereerd om risicobeoordelingen uit te voeren en frauduleuze of onrechtmatige praktijken doeltreffend op te sporen.

- (13 quater) Om de correcte toepassing van deze verordening te waarborgen, is het van het grootste belang ervoor te zorgen dat de verplichting om het bevoegde orgaan vooraf in kennis te stellen en de verklaring betreffende de toepasselijke wetgeving aan te vragen wordt nageleefd. Daartoe kunnen de lidstaten overeenkomstig het nationale recht evenredige maatregelen nemen tegen de werkgever of, in het geval van een persoon die geen werkzaamheden in loondienst verricht, tegen de betrokkene die verzuimt te voldoen aan die verplichtingen.
- (13 quinquies) Om werkzoekenden te helpen bij het vinden van werk moeten de lidstaten, rekening houdend met de omstandigheden in de grensregio's, leden en partners van het Europees netwerk van diensten voor arbeidsvoorziening (Eures) aanmoedigen om deel te nemen aan specifieke samenwerkings- en dienstenstructuren, en waarborgen dat werkzoekenden die in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat wonen toegang hebben tot de in grensoverschrijdende regio's verleende ondersteunende diensten.
- (13 sexies) Wanneer een werkloze die een werkloosheidsuitkering ontvangt, besluit naar een andere lidstaat te gaan om daar werk te zoeken, moeten de lidstaat die de uitkering betaalt en de lidstaat waar de betrokkene werk gaat zoeken de betrokkene informeren over de ondersteunende diensten die door Eures worden verleend, onder meer via zijn portaal, en over de mogelijkheid om zich bij Eures in te schrijven om zijn of haar kansen op het vinden van werk in de andere lidstaat te vergroten. De lidstaat die de uitkering betaalt, kan overwegen de betrokkene richtsnoeren te verstrekken om zich bij Eures te registreren.”;

3) de volgende overweging wordt ingevoegd:

“(18 bis) Er zijn bepaalde specifieke regels en procedures nodig voor de vergoeding van de door de lidstaat van de woonplaats gemaakte kosten van prestaties, wanneer de betrokkenen in een andere lidstaat verzekerd zijn. Lidstaten die op basis van vaste bedragen terugbetaling van de kosten van verstrekkingen vorderen, moeten de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon binnen een bepaalde termijn meedelen, zodat de kosten zo snel mogelijk kunnen worden vergoed.”;

4) overweging 19 wordt vervangen door:

“(19) Met het oog op een effectievere invordering en een vlotter functioneren van de socialezekerheidsstelsels moeten de procedures inzake de wederzijdse hulp tussen organen bij de invordering van schuldvorderingen op het gebied van de sociale zekerheid worden versterkt. Een effectieve invordering is ook een middel om misbruik en fraude te voorkomen en te bestrijden en de duurzaamheid van de socialezekerheidsstelsels te waarborgen. Dat houdt in dat op basis van een aantal bestaande bepalingen van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad* nieuwe procedures worden vastgesteld, met name door de vaststelling van een uniforme titel voor executiemaatregelen en de vaststelling van standaardprocedures voor verzoeken om wederzijdse bijstand en de notificatie van akten en maatregelen met betrekking tot de invordering van schuldvorderingen op het gebied van de sociale zekerheid.

* Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (PB L 84 van 31.3.2010, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).”;

5) de volgende overwegingen worden toegevoegd:

- “(25) De actie ter bestrijding van fraude en fouten maakt deel uit van de correcte uitvoering van Verordening (EG) nr. 883/2004 en deze verordening. Daarom is het in het belang van de rechtszekerheid dat deze verordening een duidelijke rechtsgrond bevat op basis waarvan de bevoegde organen persoonsgegevens met betrekking tot personen van wie de rechten en plichten uit hoofde van Verordening (EG) nr. 883/2004 en deze verordening reeds zijn vastgesteld of op wie die verordeningen van toepassing zijn, met de relevante autoriteiten in andere lidstaten kunnen uitwisselen om fraude en fouten te voorkomen of op te sporen in het kader van de correcte uitvoering van die verordeningen. Ook moet worden gewaarborgd dat dergelijke uitwisselingen geschieden overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad*. Daarnaast moeten Verordening (EG) nr. 883/2004 en deze verordening, met het oog op het bestrijden van fraude en fouten en het bieden van accurate en efficiënte dienstverlening voor mobiele burgers, een duidelijke rechtsgrond bevatten, zodat de lidstaten informatie kunnen uitwisselen met elkaar, hetzij op individueel niveau betreffende individuele gevallen, hetzij op algemeen niveau met koppeling van gegevens.
- (26) Ter bescherming van de rechten van de betrokkenen moeten de lidstaten ervoor zorgen dat alle verzoeken om gegevens en alle antwoorden noodzakelijk en proportioneel zijn voor de correcte uitvoering van Verordening (EG) nr. 883/2004 en deze verordening,

* Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”;

6) in artikel 1, lid 2, worden de volgende punten ingevoegd:

“e bis) “fraude”: elk opzettelijk handelen of elk opzettelijk nalaten dat tot doel heeft socialezekerheidsprestaties te verwerven of te ontvangen of de betaling van socialezekerheidsbijdragen te ontlopen, en dat in strijd is met het recht van de betrokken lidstaat, met de basisverordening of met de toepassingsverordening;

e ter) “zakenreis”: een tijdelijke activiteit, al dan niet in loondienst verricht, die in de tijd beperkt is en verband houdt met de zakelijke belangen van de werkgever of, in het geval van niet in loondienst verrichte activiteiten, de betrokkene, met uitzondering van de verlening van diensten of de levering van goederen, maar met inbegrip van het bijwonen van zakelijke bijeenkomsten, culturele en wetenschappelijke evenementen, conferenties en seminars, zoals die in verband met academisch onderzoek, of het volgen van opleidingen;”;

7) artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

“2 bis. De organen wisselen ook gegevens uit die nodig zijn voor het opsporen van wijzigingen in de omstandigheden die van belang zijn voor de rechten en plichten van degenen op wie de basisverordening van toepassing is, en voor het detecteren van onjuistheden in de gegevens waarop die rechten gebaseerd zijn. Die gegevens kunnen worden geverifieerd door ze te vergelijken met die van het orgaan van de andere betrokken lidstaat, waarbij gebruik kan worden gemaakt van elektronische uitwisseling van gegevens of toegang tot de databank van het andere orgaan. Een dergelijke verificatie kan betrekking hebben op individuele gevallen of kan worden gebruikt om de gegevens over meerdere personen tegelijkertijd te vergelijken. Een verzoek om informatie en het eventuele antwoord op dat verzoek moeten noodzakelijk en proportioneel zijn.”;

b) de volgende leden worden toegevoegd:

“5. De Administratieve Commissie stelt een indicatieve lijst op van de soorten gegevens die aan de gegevensuitwisseling uit hoofde van lid 2 bis onderworpen zijn. De Commissie geeft de nodige bekendheid aan die lijst.

6. De uitwisseling van gegevens uit hoofde van lid 2 bis moet in overeenstemming zijn met Verordening (EU) 2016/679, overeenkomstig artikel 77 van de basisverordening. Waar nodig bepaalt de Administratieve Commissie welke entiteiten het recht moeten krijgen dergelijke uitwisselingen te verrichten.

Alle besluiten die worden genomen op basis van gegevens die voortvloeien uit dergelijke uitwisselingen van gegevens, moeten gebaseerd zijn op voldoende bewijs en onderworpen zijn aan effectieve rechtsmiddelen.”;

- 8) in artikel 3 wordt lid 3 geschrapt;

- 9) in artikel 5 worden de leden 2, 3 en 4 vervangen door:

“2. Het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, stelt het orgaan van afgifte onverwijld in kennis wanneer niet alle verplichte informatie is verstrekt. Het orgaan van afgifte corrigeert het document zo spoedig mogelijk of bevestigt dat niet aan de voorwaarden voor afgifte van het document is voldaan. Indien de ontbrekende verplichte informatie niet binnen dertig werkdagen wordt verstrekt, kan het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, te werk gaan alsof het document nooit was afgegeven. In dat geval stelt dat orgaan het orgaan van afgifte daarvan in kennis.

3. Onverminderd artikel 19 bis, richt het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, bij twijfel over de geldigheid van een document of de juistheid van de feiten waarop het document gebaseerd is een verzoek tot het orgaan van afgifte om opheldering en eventueel om intrekking of correctie van het document. Het orgaan van afgifte heroverweegt de gronden voor de afgifte van het document en, indien noodzakelijk, de intrekking of correctie van het document.
4. Bij twijfel over de door de betrokkenen verstrekte informatie, de geldigheid van een document of ondersteunend bewijs of de juistheid van de feiten waarop het document gebaseerd is, verifieert elk betrokken orgaan, voor zover mogelijk, die informatie of dat document op verzoek van het bevoegde orgaan.
5. Indien de betrokken organen het niet eens worden, kunnen de bevoegde autoriteiten het geval aan de Administratieve Commissie voorleggen, zulks op zijn vroegst één maand na de datum waarop het orgaan dat het document heeft ontvangen, zijn verzoek heeft ingediend. De Administratieve Commissie tracht binnen zes maanden na de datum waarop de zaak aan haar is voorgelegd, de standpunten nader tot elkaar te brengen.

Om de verschillende standpunten nader tot elkaar te brengen, kan de Administratieve Commissie op grond van artikel 72, punt a), van de basisverordening een besluit nemen over de uitleg van de desbetreffende bepalingen van de basisverordening of de toepassingsverordening. De betrokken bevoegde autoriteiten en organen treffen de noodzakelijke maatregelen om een dergelijk besluit toe te passen, onverminderd het recht van de autoriteiten, de organen en de betrokkenen om gebruik te maken van de rechtsmiddelen, respectievelijk zich te wenden tot de rechterlijke instanties, zoals bepaald in de wetgeving van de lidstaten, de toepassingsverordening of het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.”;

10) artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening slaat degene “die werkzaamheden in loondienst verricht in een lidstaat voor rekening van een werkgever die daar zijn of haar werkzaamheden normaliter verricht, en die door die werkgever naar een andere lidstaat wordt uitgezonden” ook op een persoon die is aangenomen met het oog op uitzending naar een andere lidstaat, op voorwaarde dat de betrokkene, voor een periode van ten minste drie maanden onmiddellijk vóór het begin van zijn of haar werkzaamheden in loondienst, reeds onderworpen was aan de wetgeving van de lidstaat waar de werkgever gevestigd is.”;

- b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“1 bis. Nadat een persoon op grond van artikel 12, lid 1 of 2, van de basisverordening gedurende in totaal 24 maanden werkzaamheden, al dan niet in loondienst, in een andere lidstaat heeft verricht, met onderbrekingen van niet meer dan twee maanden, is artikel 12, lid 1 of 2, van de basisverordening niet van toepassing op die persoon met betrekking tot die lidstaat totdat ten minste twee maanden zijn verstreken na het einde van de vorige periode van werkzaamheden daar. In specifieke omstandigheden mag op grond van artikel 16, lid 1, van de basisverordening een afwijking worden verleend.”;

- c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Voor de toepassing van artikel 12, lid 2, van de basisverordening verwijzen de woorden “die werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten” naar degene die gewoonlijk substantiële werkzaamheden verricht op het grondgebied van de lidstaat waar hij of zij gevestigd is. Met name moet die persoon zijn of haar werkzaamheden reeds voor een periode van ten minste drie maanden hebben uitgeoefend voor de datum waarop hij of zij een beroep wenst te doen op dat artikel en, gedurende iedere periode van tijdelijke werkzaamheden in een andere lidstaat, in de lidstaat waar hij of zij is gevestigd de voorwaarden blijven vervullen voor de uitoefening van zijn of haar werkzaamheden zodat hij of zij die na terugkeer kan voortzetten.”;

- d) lid 5 bis wordt vervangen door:

“5 bis. Voor de toepassing van titel II van de basisverordening wordt onder “zetel of domicilie” verstaan de zetel of het domicilie waar de voornaamste beslissingen betreffende de onderneming worden genomen en waar de centrale bestuurstaken worden uitgeoefend.

De vaststelling van de zetel die of het domicilie dat relevant is voor het bepalen van de toepasselijke wetgeving vindt plaats in het kader van een algemene beoordeling op basis van factoren die relevant zijn voor de zaak, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met elke relevante factor, afhankelijk van de omstandigheden van de zaak. De Administratieve Commissie legt de gedetailleerde regelingen voor de vaststelling vast.”;

- e) lid 10 wordt vervangen door:

“10. De bepaling van de toepasselijke wetgeving uit hoofde van artikel 13 van de basisverordening geldt voor ten hoogste 24 maanden, rekening houdend met de verwachte situatie in de volgende twaalf kalendermaanden.

Na die periode van 24 maanden wordt de toepasselijke wetgeving opnieuw beoordeeld in het licht van de situatie van de betrokkene.”;

f) het volgende lid wordt toegevoegd:

“12. Voor de toepassing van artikel 13 van de basisverordening in verband met een persoon die buiten het grondgebied van de Unie woont en zijn of haar werkzaamheden al dan niet in loondienst in twee of meer lidstaten verricht, zijn de bepalingen van de basisverordening en van de toepassingsverordening betreffende de vaststelling van de toepasselijke wetgeving van overeenkomstige toepassing, mits zijn of haar woonplaats wordt geacht zich in de lidstaat te bevinden waar hij of zij het grootste deel van zijn of haar werkzaamheden in de zin van arbeidstijd binnen het grondgebied van de Unie verricht.”;

11) artikel 15 wordt vervangen door:

“Artikel 15

Procedures voor de toepassing van artikel 11, lid 3, punten b) en d), artikel 11, lid 4, en artikel 12 van de basisverordening (betreffende de verstrekking van informatie aan de betrokken organen)

1. Indien een persoon op grond van artikel 12 van de basisverordening zijn of haar werkzaamheden verricht in een andere lidstaat dan de uit hoofde van titel II van de basisverordening bevoegde lidstaat, stelt de werkgever, of in het geval van iemand die geen werkzaamheden in loondienst verricht, de betrokkene zelf vóór het begin van de werkzaamheden het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving dienovereenkomstig van toepassing is, daarvan in kennis en verzoekt die om de in artikel 19, lid 2, van de toepassingsverordening genoemde verklaring.

1 bis. Na ontvangst van het in lid 1 bedoelde verzoek geeft het bevoegde orgaan een verklaring af betreffende de op de betrokkene toepasselijke wetgeving. Indien die verklaring niet onmiddellijk wordt afgegeven, geeft het een automatische ontvangstbevestiging van het verzoek af, die een bewijs vormt dat het bevoegde orgaan overeenkomstig lid 1 in kennis is gesteld. Het bevoegde orgaan stelt onverwijld aan het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheden worden verricht, de relevante informatie ter beschikking betreffende de wetgeving die op betrokkene van toepassing is of, indien die informatie nog niet beschikbaar is, informatie betreffende de ontvangstbevestiging.

1 ter. De leden 1 en 1 bis zijn niet van toepassing op zakenreizen.

Bovendien zijn de leden 1 en 1 bis niet van toepassing op werkzaamheden met een totale duur van niet meer dan drie opeenvolgende dagen werk binnen een periode van 30 opeenvolgende dagen, met uitzondering van werkzaamheden in de bouwsector zoals gedefinieerd in bijlage 6.

1 quater. In onder artikel 12 van de basisverordening vallende situaties verstrekt de werkgever of, in het geval van een persoon die werkzaamheden anders dan in loondienst verricht, de betrokkene, indien geen verklaring als bedoeld in artikel 19, lid 2, van de toepassingsverordening is afgegeven, op verzoek van het bevoegde orgaan van de lidstaat waar de werkzaamheid wordt uitgeoefend, hetzij de in lid 1 bis van dit artikel bedoelde ontvangstbevestiging, hetzij een bewijs waaruit blijkt dat de werkzaamheid onder een vrijstelling als bedoeld in lid 1 ter van dit artikel valt.

Werkgevers blijven verantwoordelijk voor het verstrekken van de nodige bewijzen en verstrekken de relevante bewijsstukken daarvoor aan personen die werkzaamheden in loondienst verrichten in een andere lidstaat. Dergelijke bewijzen kunnen op papier of in elektronische vorm worden verstrekt.

- 1 quinquies. Indien het bevoegde orgaan van de lidstaat waar de werkzaamheden worden verricht, twijfels heeft over de door de werkgever of de betrokkene verstrekte informatie, de geldigheid van een document of ondersteunend bewijs of de juistheid van de feiten waarop het document is gebaseerd, kan dat orgaan het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, om nadere informatie verzoeken. Artikel 19 bis en artikel 20, leden 3 en 4, zijn van toepassing.
2. Indien een onder artikel 11, lid 3, punt b) of d), van de basisverordening vallende persoon zijn of haar werkzaamheden verricht in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat, stelt de werkgever, of in het geval van iemand die geen werkzaamheden in loondienst verricht, de betrokkene zelf, indien mogelijk vóór het begin van de werkzaamheden, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving dienovereenkomstig van toepassing is, daarvan in kennis. Dat orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de op de betrokkene van toepassing zijnde wetgeving ter beschikking van betrokkene en van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheid wordt uitgeoefend. Lid 1 ter van dit artikel is van overeenkomstige toepassing.

3. Een werkgever als bedoeld in artikel 11, lid 4, van de basisverordening bij wie een persoon in loondienst werkzaam is aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een andere lidstaat vaart, stelt, indien mogelijk van tevoren, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan op grond van artikel 11, lid 4, tweede zin, de wetgeving dienovereenkomstig van toepassing is, daarvan in kennis. Dat orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de wetgeving die op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening op de betrokkene van toepassing is, ter beschikking van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat onder de vlag waarvan het zeeschip aan boord waarvan de werknemer de werkzaamheden verricht, vaart.”;

12) artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

- a) de leden 1, 2 en 3 worden vervangen door:

- “1. Degene die in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht, stelt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de woonplaats, daar dienovereenkomstig van in kennis. Die informatie kan ook door de werkgever namens de betrokkene worden verstrekt.
2. Het aangewezen orgaan van de woonplaats stelt onverwijld de op de betrokkene toepasselijke wetgeving vast, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en artikel 14 van de toepassingsverordening. Wanneer dat orgaan vaststelt dat de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats van toepassing is, brengt het de aangewezen organen van elke lidstaat waar werkzaamheden worden verricht of waar de werkgever is gevestigd, daarvan op de hoogte.

3. Als het aangewezen orgaan van de woonplaats vaststelt dat de wetgeving van een andere lidstaat van toepassing is, is de vaststelling voorlopig en brengt het orgaan onverwijld het aangewezen orgaan van elke lidstaat waar werkzaamheden worden verricht of waar de werkgever is gevestigd, daarvan op de hoogte. De voorlopige vaststelling wordt definitief twee maanden nadat het door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten aangewezen orgaan ervan op de hoogte is gebracht, tenzij ten minste één van die organen het aangewezen orgaan van de woonplaats vóór het eind van de periode van twee maanden meedeelt dat het de voorlopige vaststelling nog niet kan aanvaarden of dat het een ander standpunt inneemt.”;

b) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving voorlopig of definitief van toepassing is verklaard, brengt de betrokkene en zijn of haar werkgever daarvan onverwijld op de hoogte.”;

13) artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Op verzoek van de betrokkene of de werkgever verstrekt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II van de basisverordening van toepassing is, een verklaring dat die wetgeving van toepassing is en vermeldt het eventueel tot welke datum en onder welke voorwaarden. De verklaring wordt in gestandaardiseerde vorm afgegeven.”;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

“3. Wanneer een orgaan verzocht wordt om een verklaring op grond van lid 2 te verstrekken, voert het een gedegen beoordeling uit van de feiten die relevant zijn voor de toepassing van de regels van titel II van de basisverordening, en bevestigt het dat de informatie in de verklaring juist is.”;

- 14) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 19 bis

Samenwerking in geval van twijfel over de geldigheid van documenten betreffende de toepasselijke wetgeving

1. Bij twijfel over de geldigheid van een document waarin met het oog op het bepalen van de toepasselijke wetgeving iemands situatie is vermeld, of over de juistheid van de feiten waarop het document gebaseerd is, verzoekt het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, niettegenstaande artikel 5, het orgaan van afgifte om de nodige opheldering en, indien passend, om intrekking of correctie van het document. Het verzoekende orgaan motiveert zijn verzoek en verstrekt de relevante bewijsstukken die aanleiding gaven tot het verzoek.
2. Het orgaan van afgifte dat een dergelijk verzoek ontvangt, heroverweegt de gronden voor de afgifte van het document en gaat indien een fout wordt vastgesteld binnen 30 werkdagen na ontvangst van het verzoek over tot de intrekking of correctie ervan. De intrekking of correctie heeft terugwerkende kracht. Indien er echter een risico bestaat op buitenproportionele gevolgen, en met name op het verlies van de status van verzekerde voor het geheel of een deel van de desbetreffende periode in alle betrokken lidstaten, overwegen de lidstaten of artikel 16 van de basisverordening zal worden toegepast. Indien het orgaan van afgifte op basis van de beschikbare bewijsstukken van oordeel is dat er geen twijfel over bestaat dat de aanvrager van het document fraude heeft gepleegd, gaat het onverwijld over tot de intrekking of correctie, met terugwerkende kracht, van het document.

3. Indien het orgaan van afgifte – na de gronden voor de afgifte van het document te hebben heroverwogen – geen enkele fout kan vaststellen, stuurt het alle beschikbare bewijsstukken binnen 30 werkdagen na ontvangst van het verzoek naar het orgaan dat het verzoek heeft ingediend. In dringende gevallen – waarbij de redenen voor de urgentie duidelijk in het verzoek worden vermeld en gemotiveerd – worden de bewijsstukken binnen tien werkdagen na ontvangst van het verzoek toegestuurd, ook wanneer het orgaan van afgifte zijn beraadslagingen op grond van lid 2 nog niet heeft afgerond.
4. Indien het orgaan dat het verzoek heeft ingediend, na ontvangst van de beschikbare bewijsstukken blijft twijfelen aan de geldigheid van een document, aan de juistheid van de feiten waarop de in een document opgenomen bijzonderheden gebaseerd zijn of aan de juistheid van de gegevens op basis waarvan een document is verstrekt, kan het daarvoor bewijsmateriaal voorleggen, een nader verzoek om opheldering indienen en – indien passend – om de intrekking of correctie van dat document door het orgaan van afgifte verzoeken overeenkomstig de in dit artikel vermelde procedure en termijnen.
5. Indien er bij het ontvangende orgaan twijfels blijven bestaan en er tussen de betrokken organen geen overeenstemming wordt bereikt, is artikel 5, lid 5, van toepassing.”;

15) aan artikel 20 worden de volgende leden toegevoegd:

- “3. Voor de toepassing van titel II van de basisverordening beantwoorden de organen van de lidstaten, onverminderd artikel 19 bis van de toepassingsverordening, vragen van de organen van de andere lidstaten binnen 35 werkdagen na ontvangst van het verzoek.
4. Indien een persoon — al dan niet in loondienst — in een andere lidstaat werkzaamheden verricht zonder een in artikel 19, lid 2, van de toepassingsverordening bedoelde verklaring, kan het bevoegde orgaan van die andere lidstaat informatie over de op die persoon toepasselijke wetgeving opvragen bij het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op het eerste gezicht van toepassing is, tenzij geen verklaring vereist is op grond van artikel 15 van de toepassingsverordening.

Indien het orgaan waaraan het verzoek is gedaan niet binnen 35 werkdagen na ontvangst van het verzoek antwoordt, mag het verzoekende orgaan handelen alsof er geen verklaring was afgegeven, en stelt het het aangezochte orgaan daarvan in kennis. Indien de verklaring vervolgens door het aangezochte orgaan wordt afgegeven, heeft die indien passend terugwerkende kracht.”;

16) in Titel III wordt de titel van hoofdstuk 1 vervangen door:

“Prestaties bij ziekte en langdurige zorg en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen”;

17) artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor de toepassing van artikel 19 van de basisverordening verstrekt de verzekerde de zorgverlener of de verlener van langdurige zorg in de lidstaat van de verblijfplaats een door het bevoegd orgaan uitgereikt document waaruit blijkt dat hij of zij recht heeft op verstrekkingen. Indien de verzekerde niet in het bezit is van een dergelijk document, vraagt het orgaan van de verblijfplaats het document op verzoek of indien anderszins noodzakelijk bij het bevoegde orgaan op.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Met de in artikel 19, lid 1, van de basisverordening genoemde verstrekkingen worden verstrekkingen bedoeld die in de lidstaat van de verblijfplaats volgens zijn wetgeving worden verleend en die noodzakelijk worden op medische gronden of wegens de behoefte aan langdurige zorg om te voorkomen dat de verzekerde vóór het einde van zijn geplande verblijf naar de bevoegde lidstaat moet terugkeren om er de behandeling of de prestaties bij langdurige zorg te ontvangen die hij nodig heeft.”;

18) in artikel 26 wordt lid 4 vervangen door:

“4. Gedurende de hele procedure voor het verlenen van de toestemming behoudt het bevoegde orgaan het recht om de verzekerde door een arts of gekwalificeerde persoon die het zelf kiest overeenkomstig het nationale recht of de nationale praktijk te laten onderzoeken in de lidstaat van de woon- of verblijfplaats.”;

19) in artikel 31 wordt lid 2 vervangen door:

“2. Het bevoegde orgaan stelt voorts het orgaan van de woon- of verblijfplaats in kennis van de betaling van uitkeringen bij langdurige zorg, indien de door laatstbedoeld orgaan toegepaste wetgeving voorziet in de verstrekkingen voor langdurige zorg die zijn vermeld op de in artikel 33 bis, lid 1, van de basisverordening bedoelde lijst.”;

20) in artikel 32 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Wanneer een persoon of een groep personen op verzoek is vrijgesteld van verplichte ziekteverzekering of de verzekering voor langdurige zorg en die personen dus niet zijn gedekt door een stelsel van ziekteverzekering of de verzekering voor langdurige zorg waarop de basisverordening van toepassing is, moet het orgaan van een andere lidstaat niet, op grond van het enkele feit van die vrijstelling, de kosten dragen van de verstrekkingen of uitkeringen die uit hoofde van titel III, hoofdstuk I, van de basisverordening aan die personen of hun gezinsleden worden verleend of toegekend.”;

21) in artikel 43 wordt lid 3 vervangen door:

“3. Het orgaan van elke lidstaat berekent, volgens de eigen toepasselijke wetgeving, de voor de tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering verschuldigde bedragen die uit hoofde van artikel 53, lid 3, punt c), van de basisverordening niet aan de voorschriften inzake vermindering, schorsing of intrekking van een andere lidstaat zijn onderworpen.”;

22) in artikel 54 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Artikel 12, lid 1, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing op artikel 60 bis van de basisverordening. Onverminderd de onderliggende verplichtingen van de betrokken organen, kan de betrokkene aan het bevoegde orgaan een document overleggen dat is afgegeven door het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de betrokkene tijdens zijn of haar laatste al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden onderworpen was, en waarin de uit hoofde van die wetgeving vervulde tijdvakken zijn vermeld.”;

23) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 54 bis

Procedures voor de toepassing van artikel 61, lid 2, van de basisverordening

1. In de situatie als bedoeld in artikel 61, lid 2, van de basisverordening schrijft de werkloze zich als werkzoekende in bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst, en vraagt hij of zij een uitkering aan bij het orgaan van die lidstaat. Indien de aanvraag wordt ingediend bij het orgaan van de lidstaat als bedoeld in artikel 61, lid 2, van de basisverordening, zendt dat orgaan de aanvraag onmiddellijk door naar het orgaan van de lidstaat met het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst. De datum waarop de eerste aanvraag is ingediend, geldt voor alle betrokken organen.

2. Indien na behandeling van de aanvraag door het orgaan van de lidstaat van het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst, wordt vastgesteld dat de werkloze niet voldoet aan de in artikel 61, lid 1, van de basisverordening bedoelde voorwaarden voor samentelling en indien uit de informatie waarover het orgaan beschikt, blijkt dat de werkloze het tijdvak dat nodig is om op grond van artikel 61, lid 2, van de basisverordening in aanmerking te komen voor uitkeringen, heeft vervuld, zendt het onmiddellijk een document toe aan het in die bepaling bedoelde orgaan van de lidstaat. Indien niet duidelijk blijkt dat de werkloze het op grond van artikel 61, lid 2, van de basisverordening vereiste tijdvak voor het verkrijgen van uitkeringen heeft vervuld, neemt het orgaan van de lidstaat waar het meest recente tijdvak van verzekering, van werkzaamheden in loondienst of van werkzaamheden anders dan in loondienst is vervuld, vóór de verzending van het document contact op met het in die bepaling bedoelde orgaan van de lidstaat, om vast te stellen of het daarin bedoelde tijdvak in die lidstaat is vervuld.
3. Het in lid 2 bedoelde document bevat de benodigde informatie over de situatie van de werkloze. De Administratieve Commissie bepaalt de vorm en de inhoud van het document.”;

24) artikel 55 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Om in aanmerking te komen voor toepassing van artikel 64, artikel 64 bis, lid 2, of artikel 65, lid 4, van de basisverordening stelt de werkloze die zich naar een andere lidstaat begeeft, het bevoegde orgaan daarvan vóór zijn of haar vertrek in kennis en verzoekt hij of zij dat orgaan om een document waaruit blijkt dat hij of zij recht blijft houden op de uitkering onder de in artikel 64, lid 1, punt b), van de basisverordening vastgestelde voorwaarden.”;

b) de leden 4 en 5 worden vervangen door:

“4. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, zendt het bevoegde orgaan onmiddellijk een document met de datum van inschrijving van de werkloze bij de diensten voor arbeidsvoorziening en zijn of haar nieuwe adres.

Indien zich in het tijdvak waarin de werkloze recht heeft op behoud van zijn uitkering, een omstandigheid voordoet die het recht op uitkering kan beïnvloeden, zendt het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, aan het bevoegde orgaan en aan de betrokkene onmiddellijk een document met de desbetreffende informatie.

Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, verstrekt elke maand relevante informatie over de opvolging van de situatie van de werkloze, met name of hij of zij nog steeds ingeschreven is bij de diensten voor arbeidsvoorziening en of hij of zij zich houdt aan de georganiseerde controleprocedures en activerings- of arbeidsbemiddelingsprocedures.

5. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, voert de controles uit of laat die uitvoeren alsof het een werkloze betrof die uitkeringen ontvangt uit hoofde van de door dat orgaan toegepaste wetgeving. Indien nodig stelt dat orgaan het bevoegde orgaan onmiddellijk in kennis van omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het recht van de werkloze op uitkering, zoals de hervatting van werk.”;

c) lid 7 wordt vervangen door:

- “7. De leden 2 tot en met 6 van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de onder artikel 64 bis, lid 1, van de basisverordening vallende situaties.”;

25) artikel 56 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

“-1. Het bevoegde orgaan informeert de in artikel 65, lid 1, artikel 65, lid 2, derde alinea, en artikel 65, lid 3, van de basisverordening bedoelde volledig werklozen over hun rechten en verplichtingen en verstrekt hun documenten met alle nodige informatie over het ontvangen van werkloosheidsuitkeringen overeenkomstig de betrokken wetgeving. De betrokken organen verstrekken elkaar de nodige informatie om werklozen die in een andere dan de bevoegde lidstaat wonen, te ondersteunen bij het zoeken naar werk en informeren elkaar over de toepasselijke controleprocedures en voorwaarden en over de diensten voor arbeidsvoorziening waarvan die personen zich ter beschikking moeten stellen. Het orgaan van de lidstaat van de woonplaats stelt, op verzoek van het bevoegde orgaan, dat orgaan onmiddellijk in kennis van iedere omstandigheid waarvan het kennis heeft en die van invloed kan zijn op het recht op uitkering, met name indien de volledig werkloze in de lidstaat van de woonplaats in loondienst of anders dan in loondienst is gaan werken.”;

b) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Indien een werkloze op grond van artikel 65, lid 6, van de basisverordening besluit zich behalve aan de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering verstrekt, aanvullend ter beschikking te stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering niet verstrekt, door zich daar als werkloze in te schrijven, stelt hij of zij het orgaan en de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering verstrekt daarvan in kennis.

Op verzoek van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die niet de uitkering verstrekt, geven de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering verstrekt, de relevante informatie door over de inschrijving van de werkloze en zijn of haar pogingen om werk te vinden.

Op verzoek van het bevoegde orgaan stellen de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat die de uitkering niet verstrekt, het bevoegde orgaan ook onmiddellijk in kennis van iedere omstandigheid waarvan zij kennis hebben en die van invloed kan zijn op het recht op uitkering, met name indien de volledig werkloze in de lidstaat van de woonplaats in loondienst of anders dan in loondienst is gaan werken.”;

c) lid 3 wordt geschrapt;

26) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 56 bis

Versterkte steun- en samenwerkingsmaatregelen voor werklozen die in een andere dan de bevoegde lidstaat woonden

1. De bevoegde autoriteiten of de bevoegde organen van twee of meer lidstaten werken samen en kunnen specifieke procedures en termijnen voor de opvolging van de situatie van een werkloze overeenkomen, alsook andere maatregelen om het zoeken naar werk door werklozen die in een andere dan de bevoegde lidstaat wonen, te stimuleren.
2. De betrokken lidstaten zorgen ervoor dat de in artikel 65 van de basisverordening bedoelde werklozen op elk van hun grondgebieden toegang hebben tot het Europees netwerk van diensten voor arbeidsvoorziening (Eures) en, indien beschikbaar, tot de ondersteunende diensten in grensoverschrijdende regio's, overeenkomstig Verordening (EU) 2016/589 van het Europees Parlement en de Raad*.

* Verordening (EU) 2016/589 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2016 inzake een Europees netwerk van diensten voor arbeidsvoorziening (EURES), de toegang van werknemers tot mobiliteitsdiensten en de verdere integratie van de arbeidsmarkten en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 492/2011 en (EU) nr. 1296/2013 (PB L 107 van 22.4.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/589/oj>).”;

27) in artikel 57 wordt de titel vervangen door:

“Voorschriften voor de toepassing van de artikelen 60 bis, 61, 62, 64 en 65 van de basisverordening met betrekking tot onder een bijzonder stelsel voor ambtenaren vallende personen”;

28) in artikel 64, lid 1, wordt het eerste streepje vervangen door:

“- de index (i = 1, 2, 3 en 4) staat voor de vier leeftijdsklassen die voor de berekening van de vaste bedragen worden gebruikt:

i = 1: personen jonger dan 65 jaar,

i = 2: personen tussen 65 en 74 jaar,

i = 3: personen tussen 75 en 84 jaar,

i = 4: personen van 85 jaar en ouder,”;

29) artikel 65 wordt vervangen door:

“Artikel 65

Kennisgeving van de gemiddelde jaarlijkse kosten

1. De gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon voor elke leeftijdsklasse in een bepaald jaar worden uiterlijk aan het eind van het tweede jaar na het jaar in kwestie aan de Rekencommissie meegedeeld.

2. De op grond van lid 1 meegedeelde gemiddelde jaarlijkse kosten worden elk jaar – na door de Administratieve Commissie te zijn goedgekeurd – in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.
3. Als een lidstaat de gemiddelde jaarlijkse kosten in een bepaald jaar niet binnen de in lid 1 bedoelde termijn kan meedelen, vraagt die lidstaat binnen dezelfde termijn de toestemming van de Administratieve Commissie en van de Rekencommissie om gebruik te maken van de in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte gemiddelde jaarlijkse kosten voor die lidstaat in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarvoor nog geen gegevens kunnen worden meegedeeld. De lidstaat die om een dergelijke toestemming verzoekt, licht toe waarom de gemiddelde jaarlijkse kosten voor het jaar in kwestie niet kunnen worden meegedeeld. Als de Administratieve Commissie — na het advies van de Rekencommissie in overweging te hebben genomen — met het verzoek van de lidstaat instemt, worden de gemiddelde jaarlijkse kosten in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarvoor nog geen gegevens kunnen worden meegedeeld, opnieuw in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.
4. Toestemming op grond van lid 3 wordt niet in twee opeenvolgende jaren verleend.”;

30) in artikel 66 wordt lid 2 vervangen door:

“2. De in de artikelen 35 en 41 van de basisverordening bedoelde vergoedingen tussen de organen van de lidstaten lopen via het verbindingsorgaan. Er kan worden voorzien in een afzonderlijk verbindingsorgaan voor de vergoedingen uit hoofde van de artikelen 35 en 41 van de basisverordening. Wederzijdse schuldvorderingen kunnen worden verrekend tussen de verbindingsorganen.”;

31) artikel 67 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Wat artikel 6, lid 5, tweede alinea, en artikel 73, lid 2, van de toepassingsverordening betreft, neemt het in de leden 1 en 2 van dit artikel vastgelegde tijdvak geen aanvang voordat is vastgesteld welk orgaan bevoegd is.”;

b) lid 7 wordt vervangen door:

“7. De Rekencommissie faciliteert de definitieve afsluiting van de rekeningen in gevallen waarin er geen regeling binnen de in lid 6 vastgelegde termijn kan worden getroffen, en zij geeft op gemotiveerd verzoek van een van de partijen haar advies over een betwisting binnen negen maanden na de maand waarin de zaak aan haar is voorgelegd.”;

32) in artikel 68 wordt lid 2 vervangen door:

“2. De interest wordt berekend op basis van de referentievoet die door de Europese Centrale Bank wordt toegepast op haar belangrijkste herfinancieringsverrichtingen plus twee procentpunten. De toegepaste referentievoet is die welke geldt op de eerste dag van de maand waarin de betaling verschuldigd is.”;

33) artikel 70 wordt geschrapt;

34) in artikel 72 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Tenzij in artikel 73 van de toepassingsverordening anders is bepaald, geldt dat, indien het orgaan van een lidstaat aan een persoon onverschuldigd uitkeringen heeft verstrekt, dat orgaan, op de wijze en binnen de grenzen als bepaald in de door dat orgaan toegepaste wetgeving, aan het orgaan van een andere lidstaat dat verantwoordelijk is voor het betalen van uitkeringen aan de betrokkene, kan verzoeken om, ongeacht binnen welke tak van de sociale zekerheid de uitkeringen worden betaald, het onverschuldigde bedrag in te houden op eventuele achterstallige of lopende betalingen aan de betrokkene. Het orgaan van de laatstgenoemde lidstaat houdt het bedrag in op de wijze, onder de voorwaarden en binnen de grenzen die voor een dergelijke verrekeningsprocedure zijn bepaald overeenkomstig de wetgeving die door dat orgaan wordt toegepast alsof het door dat orgaan zelf te veel betaalde bedragen betrof, en maakt het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de onverschuldigde bedragen heeft uitbetaald.”;

35) artikel 73 wordt vervangen door:

“Artikel 73

Afwikkeling van onverschuldigde uitkeringen en verstrekkingen, alsook premies of bijdragen bij een wijziging van de toepasselijke wetgeving met terugwerkende kracht of andere situaties waarin een orgaan niet bevoegd was

1. Bij een wijziging van de toepasselijke wetgeving met terugwerkende kracht, met inbegrip van situaties als bedoeld in artikel 6, leden 4 en 5, van de toepassingsverordening, alsook in andere gevallen waarin een orgaan dat niet bevoegd was onverschuldigd uitkeringen heeft betaald of toegekend of onverschuldigd premies of bijdragen heeft ontvangen, stelt dat orgaan een overzicht op van het betaalde of ontvangen bedrag en zendt het dat binnen zes maanden vanaf de vaststelling van de wijziging van de toepasselijke wetgeving of vanaf de identificatie van het orgaan dat verantwoordelijk is voor de toekenning van de uitkeringen of de ontvangst van de premies of bijdragen, aan het met het oog op de terugbetaling daarvan als bevoegd aangemerkte orgaan.
2. Verstrekkingen worden vergoed door het op grond van de artikelen 66 tot en met 68 van de toepassingsverordening als bevoegd aangemerkte orgaan.
3. Het orgaan dat als bevoegd voor de betaling van de uitkeringen is aangemerkt, brengt het bedrag dat het aan het niet-bevoegde of slechts voorlopig bevoegde orgaan moet vergoeden, in mindering op de achterstallige betalingen van de overeenkomstige uitkeringen die het aan de betrokkene verschuldigd is, en maakt het in mindering gebrachte bedrag onverwijld over aan het laatstgenoemde orgaan.

Als de onverschuldigd betaalde uitkeringen meer bedragen dan de achterstallige betalingen die door het als bevoegd aangemerkte orgaan moeten worden betaald, of als er geen achterstallige betalingen zijn, brengt het als bevoegd aangemerkte orgaan dat bedrag in mindering op de lopende betalingen, onder de voorwaarden en binnen de grenzen van de wetgeving die het toepast, en betaalt het bevoegde orgaan het in mindering gebrachte bedrag onverwijld terug aan het orgaan dat de uitkeringen onverschuldigd heeft betaald.

4. Het orgaan dat onverschuldigd premies of bijdragen heeft ontvangen van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, gaat pas over tot vergoeding van de bedragen in kwestie aan de persoon die die bedragen heeft betaald, nadat het zich bij het als bevoegd aangemerkte orgaan vergewist heeft van de betrokken bedragen.

Op verzoek van het als bevoegd aangemerkte orgaan — een verzoek dat uiterlijk drie maanden na ontvangst van het overzicht van het betaalde of ontvangen bedrag wordt ingediend — maakt het orgaan dat onverschuldigd premies of bijdragen heeft ontvangen, die premies of bijdragen aan het als bevoegd aangemerkte orgaan over, opdat die worden verrekend met de premies of bijdragen die over dezelfde periode door de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon verschuldigd zijn aan het voor de betrokken periode als bevoegd aangemerkte orgaan. De overgemaakte premies of bijdragen worden geacht met terugwerkende kracht betaald te zijn aan het als bevoegd aangemerkte orgaan.

Als de onverschuldigd ontvangen premies of bijdragen meer bedragen dan de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon aan het als bevoegd aangemerkte orgaan verschuldigd is, betaalt het orgaan dat de premies of bijdragen onverschuldigd heeft ontvangen, het te veel betaalde bedrag, zoals berekend overeenkomstig het nationaal recht, terug aan de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon.

5. Het bestaan van termijnen uit hoofde van nationale wetgeving vormt geen geldige reden om de vereffening van schuldvorderingen tussen organen uit hoofde van dit artikel te weigeren.
6. In het geval van een procedure uit hoofde van artikel 5, lid 5, of artikel 6, lid 3, van de toepassingsverordening is dit artikel niet van toepassing op schuldvorderingen die op de datum waarop de procedure werd ingeleid ouder zijn dan 36 maanden.
7. Twee of meer lidstaten kunnen specifieke bepalingen en procedures overeenkomen die afwijken van die in de leden 1 tot en met 6 van dit artikel, en kunnen met betrekking tot verstrekkingen artikel 35, lid 3, van de basisverordening toepassen, mits die bepalingen en procedures niet in het nadeel van de betrokkenen zijn.
8. De Administratieve Commissie legt de gedetailleerde regelingen voor de toepassing van dit artikel vast.”;

36) artikel 75 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt het volgende streepje toegevoegd:

“- de datum waarop de schuldvordering opeisbaar is geworden”, de datum waarop de schuld op grond van de wetgeving van de lidstaat van de verzoekende partij had moeten zijn voldaan.”;

b) lid 3 wordt geschrapt;

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

“4. Wanneer de terugbetaling van socialezekerheidspremies betrekking heeft op een persoon die in een andere lidstaat woont of verblijft, kan de lidstaat vanwaar de premies moeten worden terugbetaald, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de toepassingsverordening, de lidstaat van woon- of verblijfplaats zonder voorafgaand verzoek in kennis stellen van de aanstaande terugbetaling.”;

37) artikel 77 wordt vervangen door:

“Artikel 77

Notificatie

1. Op verzoek van de verzoekende partij gaat de aangezochte partij volgens de in de eigen lidstaat voor de notificatie van overeenkomstige akten en beslissingen geldende regels over tot notificatie aan de geadresseerde van alle akten en beslissingen, met inbegrip van de gerechtelijke, met betrekking tot een schuldvordering of de invordering daarvan, die uit de lidstaat van de verzoekende partij afkomstig zijn.
2. Het verzoek tot notificatie gaat vergezeld van een standaardformulier dat ten minste de volgende gegevens en de te notificeren akte of beslissing bevat:
 - a) de naam, het adres en andere gegevens die relevant zijn voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) het doel van de notificatie en de termijn waarbinnen de notificatie moet gebeuren;
 - c) een beschrijving van de te notificeren akte of beslissing en de aard en het bedrag van de betrokken schuldvordering;
 - d) de naam, adres en andere contactgegevens van:
 - i) de instantie die verantwoordelijk is voor de te notificeren akte of beslissing, en

- ii) als dat een andere instantie is dan de in punt i) bedoelde instantie, de instantie waar nadere inlichtingen kunnen worden verkregen over de notificatie of de procedure om de betalingsverplichting te betwisten.
- 3. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan het verzoek tot notificatie is gegeven en in het bijzonder van de datum waarop de akte of de beslissing aan de geadresseerde is toegezonden.
- 4. De verzoekende partij dient alleen een verzoek tot notificatie op grond van dit artikel in wanneer zij niet kan notificeren volgens de regels voor de notificatie van het betrokken document in haar lidstaat of wanneer een dergelijke notificatie onevenredige moeilijkheden zou veroorzaken.
- 5. De aangezochte partij zorgt ervoor dat de notificatie in de lidstaat van de aangezochte partij gebeurt volgens de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken.
- 6. Lid 5 doet geen afbreuk aan enige andere vorm van notificatie door een autoriteit in de lidstaat van de verzoekende partij volgens de in die lidstaat geldende regels. Een autoriteit in de lidstaat van de verzoekende partij kan een document rechtstreeks, per aangetekende brief of langs elektronische weg, notificeren aan een persoon op het grondgebied van een andere lidstaat.”;

38) artikel 78 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Op verzoek van de verzoekende partij vordert de aangezochte partij de schuldvorderingen in waarvoor een executoriale titel in de lidstaat van de verzoekende partij bestaat. Elk verzoek tot invordering gaat vergezeld van een uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen door de lidstaat van de aangezochte partij.”;

b) in lid 2 wordt punt b) geschrapt;

c) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

“3. Voordat de verzoekende partij een verzoek tot invordering indient, worden de in de lidstaat van de verzoekende partij beschikbare passende invorderingsprocedures toegepast, behalve wanneer:

a) duidelijk is dat er in de lidstaat van de verzoekende partij geen voor invordering vatbare vermogensbestanddelen zijn of dat die procedures niet tot een volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden, en de verzoekende partij over specifieke inlichtingen beschikt dat de betrokkene in de lidstaat van de aangezochte partij over vermogensbestanddelen beschikt;

- b) de toepassing van die procedures in de lidstaat van de verzoekende partij onevenredige moeilijkheden zou veroorzaken.

Wanneer een aangezochte partij een verzoek tot invordering van een verzoekende partij ontvangt, verstrekt de verzoekende partij op verzoek van de aangezochte partij aanvullende inlichtingen die voor de invordering van de schuldvordering noodzakelijk zijn. De verzoekende partij is niet verplicht de in artikel 76, lid 3, van de toepassingsverordening bedoelde inlichtingen te verstrekken.

- 4. Het verzoek tot invordering bevat ook een verklaring waarin de verzoekende partij bevestigt dat aan de voorwaarden van de leden 2 en 3 is voldaan.”;
- d) het volgende lid wordt toegevoegd:
- “6. Het verzoek tot invordering van een schuldvordering kan vergezeld gaan van andere documenten met betrekking tot de schuldvordering, die in de lidstaat van de verzoekende partij zijn afgegeven.”;

39) de artikelen 79 tot en met 82 worden vervangen door:

“Artikel 79

Executoriale titel van de schuldvordering

1. De uniforme titel die het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij mogelijk maakt, weerspiegelt de materiële inhoud van de initiële executoriale titel en vormt de enige basis voor de invorderingsmaatregelen en conservatoire maatregelen die in de lidstaat van de aangezochte partij worden genomen. In die lidstaat wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van de uniforme titel vereist.
2. De uniforme executoriale titel bevat:
 - a) de naam, het adres en alle andere gegevens die relevant zijn voor de identificatie van de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon of de derde partij die houder is van zijn of haar vermogensbestanddelen;
 - b) de naam, het adres en alle andere relevante gegevens met betrekking tot de voor de beoordeling van de schuldvordering verantwoordelijke instantie en, als dat een andere instantie is, de instantie waar nadere inlichtingen kunnen worden verkregen over de schuldvordering of over de mogelijkheden om de betalingsverplichtingen te betwisten;
 - c) gegevens die relevant zijn voor de identificatie van de executoriale titel die in de lidstaat van de verzoekende partij is afgegeven;

- d) een beschrijving van de schuldvordering, met inbegrip van de aard van de schuldvordering, het tijdvak waarop de schuldvordering betrekking heeft, de datum waarop de schuldvordering opeisbaar is geworden, eventuele andere relevante datums met betrekking tot de executie en het bedrag van de schuldvordering, inclusief hoofdsom, eventuele interesten, boetes, administratieve sancties en alle overige lasten en kosten, uitgedrukt in de valuta van de lidstaat van de verzoekende en van de aangezochte partij;
- e) de datum waarop de titel aan de geadresseerde is genotificeerd door de verzoekende partij of de aangezochte partij;
- f) de datum met ingang waarvan en de periode gedurende welke de executie mogelijk is volgens het geldende recht van de lidstaat van de verzoekende partij;
- g) eventuele andere relevante gegevens.

Artikel 80

Wijze en termijnen van betaling

1. De invordering geschiedt in de valuta van de lidstaat van de aangezochte partij. Met inachtneming van artikel 85, lid 1 bis, maakt de aangezochte partij het volledige door haar ingevorderde bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende partij over.

Bij de overmaking van het bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende partij verstrekt de aangezochte partij tevens relevante informatie over de identiteit van de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon als bedoeld in artikel 79, lid 2, van de toepassingsverordening.

2. De aangezochte partij kan, indien de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dat toelaten, aan de debiteur uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan. De interesten die door de aangezochte partij voor dat uitstel van betaling in rekening worden gebracht, worden eveneens overgemaakt aan de verzoekende partij. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij vervolgens in kennis van een dergelijk besluit.

Vanaf de datum van ontvangst van het verzoek tot invordering brengt de aangezochte partij interesten wegens laattijdige betaling in rekening overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

Artikel 81

Betwisting met betrekking tot de schuldvordering of de executoriale titel van de schuldvorderingen en betwisting met betrekking tot de uitvoeringsmaatregelen

1. Als tijdens de invorderingsprocedure de schuldvordering, de initiële titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de verzoekende partij, de uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij of de geldigheid van een notificatie door een autoriteit in de lidstaat van de verzoekende partij wordt betwist door een belanghebbende partij, wordt de rechtsvordering door die partij voor de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van de verzoekende partij gebracht overeenkomstig de in die lidstaat geldende wettelijke bepalingen. De verzoekende partij stelt de aangezochte partij onverwijld in kennis van die rechtsvordering. Ook de belanghebbende partij kan de aangezochte partij over die rechtsvordering inlichten.

2. Zodra de aangezochte partij de in lid 1 bedoelde notificatie of informatie heeft ontvangen, van de verzoekende partij of van de belanghebbende partij, schorst zij de executieprocedure in afwachting van de beslissing van de ter zake bevoegde autoriteit, tenzij de verzoekende partij overeenkomstig de tweede alinea van dit lid om invordering van de schuldvordering verzoekt. Onverminderd artikel 84 van de toepassingsverordening kan de aangezochte partij overgaan tot het nemen van conservatoire maatregelen om de invordering van de schuldvordering te waarborgen, voor zover de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dergelijke conservatoire maatregelen toestaan voor soortgelijke schuldvorderingen.

Niettegenstaande de eerste alinea kan de verzoekende partij, overeenkomstig de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken, bij de aangezochte partij een met redenen omkleed verzoek tot invordering van een betwiste schuldvordering indienen, voor zover de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken dat toelaten. Indien de uitkomst van die betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de verzoekende partij gehouden tot terugbetaling van elk ingevorderd bedrag, vermeerderd met de vergoedingen die overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wetgeving verschuldigd kunnen zijn.

3. Wanneer de betwisting betrekking heeft op uitvoeringsmaatregelen die in de lidstaat van de aangezochte partij zijn genomen, of op de geldigheid van de notificatie door een autoriteit in de lidstaat van de aangezochte partij, wordt de rechtsvordering voor de bevoegde autoriteit van die lidstaat gebracht overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat.

Artikel 81 bis

Intrekkingen en wijzigingen

1. De verzoekende partij licht de aangezochte partij onmiddellijk in over een eventuele latere wijziging van het verzoek tot invordering of over de intrekking van het verzoek, met opgave van de redenen voor een dergelijke wijziging of intrekking.
2. Als de wijziging van het verzoek berust op een beslissing van de in artikel 81, lid 1, bedoelde bevoegde autoriteit, deelt de verzoekende partij de aangezochte partij de beslissing mee samen met een herziene uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij. De aangezochte partij zet door met verdere invorderingsmaatregelen op basis van de herziene titel.

De invorderingsmaatregelen of conservatoire maatregelen die reeds zijn genomen op basis van de oorspronkelijke uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij, kunnen op basis van de herziene titel worden voortgezet, tenzij een wijziging van het verzoek te wijten is aan de ongeldigheid van de initiële titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de verzoekende lidstaat of van de oorspronkelijke uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij.

De artikelen 79 en 81 zijn van toepassing op de herziene titel.

3. Indien het verzoek om een andere reden wordt gewijzigd dan bedoeld in lid 2 en een dergelijke wijziging een verlaging van het bedrag van de schuldvordering inhoudt, zet de aangezochte partij de invordering of reeds genomen conservatoire maatregelen voort, maar beperkt zij zich daarbij tot het bedrag van de nog uitstaande schuldvordering.

Artikel 82

Beperkingen van de bijstand

1. Onverminderd de bevoegdheid om bijstand te verlenen, is de aangezochte partij niet gehouden:
 - a) de in de artikelen 78 tot en met 81 van de toepassingsverordening genoemde bijstand te verlenen, indien de invordering van de schuldvordering, wegens de situatie van de debiteur, in de lidstaat van de aangezochte partij ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, voor zover de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de administratieve praktijken die gelden in de lidstaat van de aangezochte partij dat toelaten voor soortgelijke binnenlandse schuldvorderingen;
 - b) de in de artikelen 76 tot en met 81 van de toepassingsverordening bedoelde bijstand te verlenen, als het initiële verzoek uit hoofde van artikel 76, 77 of 78 van de toepassingsverordening betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de lidstaat van de verzoekende partij opeisbaar is geworden tot de datum van het initiële verzoek om bijstand.

Als met betrekking tot punt b) de schuldvordering of de initiële titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de verzoekende partij wordt betwist, begint de periode van vijf jaar op de datum waarop het niet langer mogelijk is de schuldvordering of de executoriale titel van de schuldvordering te betwisten.

Voorts begint – wanneer de autoriteiten in de lidstaat van de verzoekende partij uitstel van betaling of betaling in termijnen hebben aanvaard – de periode van vijf jaar op de datum waarop de volledige betalingsperiode is verstreken.

In die gevallen is de aangezochte partij echter niet verplicht bijstand te verlenen met betrekking tot schuldvorderingen die meer dan tien jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de lidstaat van de verzoekende partij opeisbaar is geworden.

2. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij op de hoogte van de redenen voor afwijzing van het verzoek om bijstand.”;

40) artikel 84 wordt vervangen door:

“Artikel 84

Conservatoire maatregelen

1. Op een met redenen omkleed verzoek van de verzoekende partij neemt de aangezochte partij, overeenkomstig het in haar lidstaat geldende nationale recht en de in haar lidstaat geldende nationale administratieve praktijken, conservatoire maatregelen om de invordering te waarborgen wanneer een schuldvordering of de titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de verzoekende partij bij de indiening van het verzoek wordt betwist, of wanneer de schuldvordering nog niet het voorwerp vormt van een titel voor het nemen van executiemaatregelen in de lidstaat van de verzoekende lidstaat, voor zover conservatoire maatregelen in een soortgelijke situatie ook uit hoofde van het nationale recht en de administratieve praktijken van de lidstaat van de verzoekende partij mogelijk zouden zijn.

Het document dat in voorkomend geval is opgesteld om conservatoire maatregelen in de lidstaat van de verzoekende partij mogelijk te maken en dat betrekking heeft op de schuldvordering waarvoor om wederzijdse bijstand is verzocht, wordt aan het verzoek om conservatoire maatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij gehecht. In de lidstaat van de aangezochte partij wordt geen erkenning, aanvulling of vervanging van dat document vereist.

2. Het verzoek om conservatoire maatregelen kan vergezeld gaan van andere documenten met betrekking tot de schuldvordering, die in de lidstaat van de verzoekende partij zijn afgegeven.

3. Voor de uitvoering van lid 1 van dit artikel zijn de bepalingen en de procedures van de artikelen 78, 79, 81 en 82 van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.”;

41) in artikel 85 wordt lid 1 vervangen door:

- “1. De aangezochte partij verricht de invordering bij de betrokken natuurlijke persoon of rechtspersoon en houdt daarbij alle kosten in die zij voor de invordering heeft gemaakt, overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in de lidstaat van de aangezochte partij gelden voor soortgelijke schuldvorderingen.

1 bis. Wanneer de kosten met betrekking tot de invordering niet op de debiteur kunnen worden verhaald boven op het bedrag van de schuldvordering, worden die kosten in mindering gebracht op het bedrag dat werkelijk werd ingevorderd, of, indien dat niet mogelijk is, worden ze door de verzoekende partij vergoed. De verzoekende partij en de aangezochte partij kunnen een specifieke vergoedingsregeling overeenkomen of afzien van de vergoeding van die kosten.”;

42) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 85 bis

Aanwezigheid in administratieve instanties en deelname aan administratief onderzoek

1. In onderlinge overeenstemming tussen de verzoekende partij en de aangezochte partij en overeenkomstig de door de aangezochte partij vastgestelde regeling kunnen door de verzoekende partij gemachtigde ambtenaren, met het oog op de bevordering van de in deze afdeling bedoelde wederzijdse bijstand:
 - a) aanwezig zijn in de instanties waar de administratieve autoriteiten van de lidstaat van de aangezochte partij hun taken uitvoeren;
 - b) aanwezig zijn bij administratief onderzoek op het grondgebied van de lidstaat van de aangezochte partij;
 - c) de bevoegde ambtenaren van de lidstaat van de aangezochte lidstaat bijstaan bij rechtszaken in die lidstaat.
2. Als de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wetgeving zulks toestaat, kan in de in lid 1 bedoelde overeenkomst worden bepaald dat ambtenaren van de lidstaat van de verzoekende partij personen mogen ondervragen en dossiers mogen onderzoeken.
3. Door de verzoekende partij gemachtigde ambtenaren leggen, wanneer zij handelen op grond van lid 1 of 2, een schriftelijke machtiging voor waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.”;

- 43) artikel 86 wordt geschrapt;
- 44) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 86 bis

Bevoegdheid om uitvoeringshandelingen vast te stellen

1. De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen de nadere bijzonderheden van de invorderingsprocedure. Die uitvoeringshandelingen betreffen:
 - a) praktische regelingen die nodig zijn voor de toepassing van deze afdeling wat betreft het langs elektronische weg toezenden van informatie, documenten of beslissingen aan de betrokkene, overeenkomstig artikel 4;
 - b) het model van de uniforme titel als bedoeld in artikel 79;
 - c) de informatie die door de aangezochte partij aan de verzoekende partij moet worden verstrekt over de stand van zaken of het resultaat van het verzoek en het daarvoor geldende tijdschema;
 - d) de maatregelen die door de betrokken organen moeten worden genomen bij een wijziging of intrekking van de schuldvordering die het voorwerp vormt van een verzoek tot invordering;

- e) nadere uitvoeringsbepalingen voor artikel 75, lid 2, de artikelen 76, 77, 78, 79, 80 en 81, artikel 82, lid 1, artikel 83, lid 1, tweede alinea, en de artikelen 84, 85 en 85 bis; en
- f) de vaststelling van een minimumdrempel voor de bedragen waarvoor een verzoek tot invordering kan worden ingediend.

2. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 88 quater, lid 2, van de basisverordening bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.”;

45) artikel 87 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De leden 2 en 3 zijn tevens van toepassing wanneer de mate van afhankelijkheid van een rechthebbende op of aanvrager van prestaties bij langdurige zorg in de zin van artikel 1, punt v ter), van de basisverordening wordt bepaald of gecontroleerd.”;

b) lid 6 wordt vervangen door:

“6. In afwijking van het in artikel 76, lid 2, van de basisverordening neergelegde beginsel van kosteloze administratieve samenwerking, worden de daadwerkelijke uitgaven voor de in de leden 1 tot en met 5 van dit artikel genoemde controles, door het debiteurorgaan dat om de controles had verzocht, terugbetaald aan het orgaan dat werd verzocht de controles uit te voeren. Als het orgaan dat verzocht is de controle uit te voeren, echter ook gebruikmaakt van de bevindingen voor de toekenning van prestaties aan de betrokkene voor eigen rekening volgens de wetgeving die het toepast, vordert het de in de vorige zin bedoelde uitgaven niet terug.”;

46) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 87 bis
Evaluatie

Uiterlijk op ... [vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] voert de Commissie een evaluatie uit van de naleving van de in titel II van de toepassingsverordening bedoelde termijnen en van de uitvoering van de regels van artikel 14, lid 5 bis, van die verordening.

In haar evaluatie beoordeelt de Commissie ook of het passend is het toepassingsgebied van prestaties bij langdurige zorg op grond van de basisverordening uit te breiden tot werkgerelateerde prestaties.

De Commissie dient bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in met de resultaten van haar evaluatie. De lidstaten verstrekken de Commissie de informatie die nodig is voor het opstellen van dat verslag.”;

- 47) in artikel 89 wordt lid 3 geschrapt;
- 48) artikel 92 wordt geschrapt;
- 49) artikel 93 wordt vervangen door:

“Artikel 93

Overgangsbepalingen

De artikelen 87, 87 bis en 87 ter van de basisverordening zijn van toepassing op de onder de toepassingsverordening vallende situaties.”;

- 50) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 94 bis

Overgangsbepalingen betreffende werkloosheidsuitkeringen

- 1. De artikelen 56 en 70 en bijlage 5, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijven van toepassing op werkloosheidsuitkeringen waarvoor aanvragen zijn ingediend vóór de relevante datums van toepassing zoals vastgesteld in artikel 97, tweede alinea, punt 2), en derde en vierde alinea.

2. Artikel 73, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op de vereffening van schuldvorderingen die is gestart vóór ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].
3. Titel IV, hoofdstuk III, afdeling 3, in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op verzoeken en betwistingen die zijn ingediend vóór ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].”;

51) artikel 96 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1, tweede alinea, wordt de aanhef vervangen door:

“Met uitzondering van artikel 107 blijft Verordening (EEG) nr. 574/72 evenwel van kracht en behoudt zij haar rechtsgevolgen voor de toepassing van: ”;

- b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“1 bis Voor de toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde wetgeving zijn de regels inzake de omrekening van valuta onderworpen aan artikel 90. ”;

52) artikel 97 wordt vervangen door:

“Artikel 97

Datum van inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Ze treedt in werking op 1 mei 2010.

Niettegenstaande de eerste alinea, gelden de volgende datums van toepassing:

- 1) de volgende bepalingen, in de versie die in werking treedt op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], zijn van toepassing vanaf die datum:
 - a) artikel 1, lid 2;
 - b) artikel 2, leden 2 bis, 5 en 6;
 - c) artikel 3, lid 3;
 - d) artikel 19, leden 2 en 3;
 - e) artikel 26, lid 4;
 - f) artikel 43, lid 3;
 - g) artikel 65;
 - h) artikel 66, lid 2;
 - i) artikel 68, lid 2;
 - j) artikel 75 leden 1, 3 en 4;

- k) artikelen 85 bis, 86 en 86 bis;
 - l) artikel 87, leden 4 en 6;
 - m) artikel 87 quater;
 - n) artikel 89, lid 3;
 - o) artikelen 92, 93 en 94 bis;
 - p) artikel 96, leden 1 en 1 bis;
 - q) bijlage 1;
- 2) de volgende bepalingen, in de versie die in werking treedt op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], zijn van toepassing vanaf ... [24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]:
- a) artikel 5, leden 2 tot en met 5;
 - b) artikel 14, leden 1, 1 bis, 3, 5 bis, 10 en 12;
 - c) artikel 15;
 - d) artikel 16, leden 1, 2, 3 en 5;
 - e) artikel 19 bis;
 - f) artikel 20, leden 3 en 4;
 - g) artikel 25, leden 1 en 3;

- h) artikel 31, lid 2;
- i) artikel 32, lid 1;
- j) artikel 54, lid 1;
- k) artikel 54 bis;
- l) artikel 55, leden 1, 4, 5 en 7;
- m) artikel 56, leden -1, 1 en 3;
- n) artikel 56 bis;
- o) artikel 67, leden 3 en 7;
- p) artikel 70;
- q) artikel 72, lid 1;
- r) artikelen 73 en 77;
- s) artikel 78, leden 1 tot en met 4, en lid 6;
- t) artikelen 79 tot en met 82 en artikel 84;
- u) artikel 85, leden 1 en 1 bis;
- v) bijlagen 5 en 6;

- 3) artikel 64 in de versie die in werking treedt op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], is van toepassing vanaf 1 januari ... [het kalenderjaar volgend op het jaar waarin deze wijzigingsverordening in werking treedt].

Niettegenstaande de punten 1) en 2) van de tweede alinea van dit artikel met betrekking tot personen voor wie, gedurende hun laatste werkzaamheden in loondienst of werkzaamheden anders dan in loondienst, Luxemburg de bevoegde lidstaat was, zijn de artikelen 56 en 70 en bijlage 5, in de versie die van kracht was vóór ... [de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], van toepassing tot en met ... [vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]. Gedurende die periode is artikel 56 bis niet van toepassing op Luxemburg.

Luxemburg kan de Commissie ervan in kennis stellen dat het noodzakelijk is de in de derde alinea bedoelde termijn te verlengen tot en met ... [7 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening]. Een dergelijke kennisgeving van verlenging wordt binnen een redelijke termijn vóór het einde van de in de derde alinea bedoelde termijn gedaan. De kennisgeving wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.”;

- 53) de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 987/2009 worden gewijzigd overeenkomstig bijlage II bij deze verordening.

Artikel 3

Inwerkingtreding en datum van toepassing

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de maand na de datum van bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE I

Wijzigingen van de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004

De bijlagen bij Verordening (EG) nr. 883/2004 worden als volgt gewijzigd:

1) bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) deel I wordt als volgt gewijzigd:

i) de volgende rubriek wordt ingevoegd na de rubriek “BULGARIJE”:

“TSJECHIË

Voorschotten op onderhoudsverplichtingen volgens de Wet inzake
voorschotten op onderhoudsverplichtingen (nr. 588/2020 Coll.)”;

ii) de rubriek “ESTLAND” wordt vervangen door:

“ESTLAND

Onderhoudsverplichtingen uit hoofde van de Wet gezinsbijslagen van 1 januari
2017”;

iii) de rubriek “SLOWAKIJE” wordt vervangen door:

“SLOWAKIJE

Vervangende alimentatie-uitkering als bepaald in Wet nr. 201/2008 Coll. zoals
gewijzigd”;

- iv) de rubriek “ZWEDEN” wordt vervangen door:

“ZWEDEN

Onderhoudssteun (hoofdstuk 17 tot en met 19 van het Wetboek voor sociale verzekeringen) (2010:110)”;

- b) deel II wordt als volgt gewijzigd:

- i) de rubriek “LITOUWEN” wordt vervangen door:

“LITOUWEN

Onderhoudsverplichtingen voor kinderen uit hoofde van de Wet inzake onderhoudsverplichtingen voor kinderen”;

- ii) de rubriek “HONGARIJE” wordt geschrapt;

- iii) de rubriek “POLEN” wordt vervangen door:

“POLEN

Eenmalige geboortetoeelage (Wet inzake gezinsbijslagen)

Eenmalige toelage voor de geboorte van een kind bij wie een ernstige en onomkeerbare handicap of een onbehandelbare levensbedreigende ziekte werd vastgesteld, die tijdens de prenatale ontwikkeling van het kind of tijdens de bevalling is ontstaan”;

- iv) de rubriek “ROEMENIË” wordt geschrapt;
- v) de rubriek “SLOWAKIJE” wordt vervangen door:

“SLOWAKIJE

Uitkering bij geboorte.”;

- vi) de rubriek “FINLAND” wordt vervangen door:

Moederschapspakket, de uitkering ineens bij bevalling en de uitkering ineens ter vergoeding van de kosten van internationale adoptie op grond van de Wet inzake de uitkering bij bevalling (477/1993)”;

- vii) het volgende punt wordt toegevoegd:

“ZWEDEN

Uitkering bij adoptie (hoofdstuk 21 van het Wetboek sociale verzekeringen (2010:110)).”;

2) bijlage II wordt als volgt gewijzigd:

a) de rubrieken “DENEMARKEN — FINLAND” en “DENEMARKEN — ZWEDEN” worden geschrapt;

b) de rubriek “DUITSLAND — OOSTENRIJK” wordt vervangen door:

“DUITSLAND — OOSTENRIJK

Artikel 14, lid 2, punten g), h), i) en j), van het Verdrag betreffende sociale zekerheid van 4 oktober 1995, over de verdeling van bevoegdheden tussen deze twee landen betreffende oude verzekeringsgevallen en opgebouwde tijdvakken van verzekering; de toepassing daarvan blijft beperkt tot de personen die binnen de werkingssfeer van dit verdrag vallen.”;

c) de rubrieken “SPANJE — PORTUGAL” en “FINLAND — ZWEDEN” worden geschrapt;

3) in bijlage III worden de rubrieken “ESTLAND”, “SPANJE”, “KROATIË”, “ITALIË”, “LITOUWEN”, “HONGARIJE”, “NEDERLAND”, “FINLAND” en “ZWEDEN” geschrapt;

4) bijlage IV wordt als volgt gewijzigd:

a) de rubriek “ESTLAND” wordt ingevoegd na “DUITSLAND”;

b) de rubriek “LETLAND” wordt ingevoegd na “CYPRUS”;

c) de rubriek “LITOUWEN” wordt ingevoegd na “LETLAND”;

d) de rubriek “MALTA” wordt ingevoegd na “HONGARIJE”;

e) de rubriek “PORTUGAL” wordt ingevoegd na “POLEN”;

- f) de rubriek “ROEMENIË” wordt ingevoegd na “PORTUGAL”;
 - g) de rubriek “SLOWAKIJE” wordt ingevoegd na “SLOVENIË”;
 - h) de rubriek “FINLAND” wordt ingevoegd na “SLOWAKIJE”;
 - i) de rubriek “VERENIGD KONINKRIJK” wordt toegevoegd na “ZWEDEN”;
- 5) in bijlage VI wordt de rubriek “FINLAND” geschrapt;
- 6) in bijlage VIII wordt deel I als volgt gewijzigd:
- a) de rubriek “LITOUWEN” wordt vervangen door:

“LITOUWEN

Alle aanvragen om weduwe-/weduwnaarspensioenen op grond van de sociale
verzekering, berekend op basis van het basisbedrag van het weduwe-
/weduwnaarspensioen (Wet socialeverzekeringpensioenen).”;
 - b) in de rubriek “OOSTENRIJK” wordt punt g) vervangen door:

“g) Alle aanvragen om uitkeringen uit hoofde van de federale wet van 22 december
2018 betreffende de pensioenvoorziening voor Oostenrijkse notarissen —
NVG 2020;

- h) Premie voor jonge starters uit hoofde van de artikelen 262a en 286a Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (algemene wet sociale verzekering) van 9 september 1955, artikel 144a Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (wet sociale verzekering bedrijfsleven) van 11 oktober 1978 en artikel 135a Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (wet sociale verzekering landbouwers) van 11 oktober 1978.”;

7) bijlage IX wordt als volgt gewijzigd:

a) deel I wordt als volgt gewijzigd:

- i) de volgende rubriek wordt toegevoegd na de rubriek “DENEMARKEN”:

“ESTLAND

Arbeidsgeschiktheidsloze toegekend uit hoofde van de wet op arbeidsgeschiktheidslozen.”;

- ii) de rubriek “FINLAND” wordt vervangen door:

“FINLAND

Weduwe- en weduwnaarspensioenen bepaald in overeenstemming met de overgangsregelingen en toegekend vóór 1 januari 1994 (Wet inzake de uitvoering van de Nationale pensioenwet, 569/2007).

Het aanvullende bedrag van het pensioen voor kinderen bij het berekenen van de autonome uitkering in overeenstemming met de nationale pensioenwet (Nationale pensioenwet, 568/2007).”;

- b) in deel II wordt de rubriek “LITOUWEN” vervangen door:

“LITOUWEN

- a) Socialeverzekeringspensioenen wegens arbeidsongeschiktheid, uitgekeerd uit hoofde van de Wet socialeverzekeringspensioenen.
- b) Socialeverzekeringspensioenen voor weduwen, weduwnaars en wezen, berekend op basis van het pensioen wegens arbeidsongeschiktheid van de overledene uit hoofde van de Wet socialeverzekeringspensioenen.”;

- c) in deel III wordt de derde alinea vervangen door:

“Het Noordse Verdrag van 12 juni 2012 betreffende de sociale zekerheid.”;

- 8) bijlage X wordt als volgt gewijzigd:

- a) de rubriek “TSJECHIË” wordt geschrapt;

- b) in de rubriek “DUITSLAND” wordt punt b) vervangen door:

“b) Bürgergeld, basisvoorziening voor werkzoekenden overeenkomstig deel II van het Sociaal Wetboek.”;

c) de rubriek “ESTLAND” wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt geschrapt;

ii) het volgende punt wordt toegevoegd:

“c) Uitkering voor alleenwonende gepensioneerden (Wet op de sociale bijstand van 6 september 2016)”;

d) de rubriek “LITOUWEN” wordt vervangen door:

“LITOUWEN

a) Socialebijstandspensioen voor invaliditeit en ouderdom (Wet van 2005 op de socialebijstandspensioenen, artikelen 5 en 6).

b) Steunvergoeding (Wet op de socialebijstandspensioenen van 2005, artikel 12).

c) Vervoersvergoeding voor gehandicapten met mobiliteitsproblemen, toegekend vóór 2019 op grond van de Wet op de vervoersvergoeding.”;

e) in de rubriek “HONGARIJE” wordt punt c) geschrapt;

- f) de rubriek “OOSTENRIJK” wordt vervangen door:

“OOSTENRIJK

- a) Compenserende aanvulling (Federale wet van 9 september 1955 betreffende de algemene sociale verzekering — ASVG, Federale wet van 11 oktober 1978 betreffende de sociale verzekering voor personen werkzaam in de handel — GSVG, en Federale wet van 11 oktober 1978 betreffende de sociale verzekering voor landbouwers — BSVG);
 - b) Aanvullende uitkering (Federale wet van 18 november 1965 betreffende de pensioenrechten van federale ambtenaren, hun nabestaanden en de personen te hunnen laste — Pensionsgesetz 1965 (PG 1965); Federale wet betreffende de pensioenuitkeringen voor ambtenaren van de Oostenrijkse federale spoorwegen — Bundesbahn-Pensionsgesetz (BB-PG); Federale wet van 9 juli 1958 betreffende de pensioenuitkeringen voor federale theatermedewerkers (Bundestheaterpensionsgesetz (BThPG)).”;
- g) de rubriek “POLEN” wordt vervangen door:

“POLEN

- a) Sociaal pensioen (Wet op de sociale pensioenen van 27 juni 2003).
- b) Aanvullende ouderschapsuitkering (Wet van 31 januari 2019 betreffende de aanvullende ouderschapsuitkering).

- c) Aanvullende uitkering voor personen die niet zelfstandig kunnen wonen (Wet van 31 juli 2019 betreffende de aanvullende uitkering voor personen die niet zelfstandig kunnen wonen).”;
- h) de rubriek “PORTUGAL” wordt als volgt gewijzigd:
 - i) punt a) wordt vervangen door:
 - “a) Niet op bijdrage- of premiebetaling berustend algemeen ouderdomspensioen van de staat (Wetsbesluit nr. 464/80 van 13 oktober 1980).”;
 - ii) het volgende punt wordt toegevoegd:
 - “d) De basiscomponent en het supplement van de sociale uitkering voor inclusie (Wetsbesluit nr. 126-A/2017 van 6 oktober 2017, zoals gewijzigd).”;
- i) de volgende rubriek wordt ingevoegd na de rubriek “PORTUGAL”:

“ROEMENIË

Sociale toelage voor gepensioneerden (Noodverordening nr. 6/2009 van de regering tot vaststelling van een gegarandeerd sociaal minimumpensioen, bekrachtigd bij Wet nr. 196/2009).”;
- j) de rubriek “SLOVENIË” wordt geschrapt;
- k) in de rubriek “FINLAND” wordt punt c) geschrapt;

l) de rubriek “ZWEDEN” wordt vervangen door:

“ZWEDEN

- a) Huisvestingstoeslag voor gepensioneerden (hoofdstukken 99 tot en met 103 van het Wetboek voor sociale verzekeringen) (2010:110);
- b) Onderhoudssteun voor ouderen (hoofdstuk 74 van het Wetboek voor sociale verzekeringen) (2010:110).”;

m) aan de rubriek “VERENIGD KONINKRIJK” worden de volgende punten toegevoegd:

- “f) Persoonlijke onafhankelijkheidsuitkering (personal independence payment), mobiliteitscomponent (in Britse wetgeving, deel 4 van de Bijstandsherzieningswet (Welfare Reform Act) 2012 en in de Noord-Ierse wetgeving, deel 5 van de Bijstandsherzieningswet (Welfare Reform (Northern Ireland) Order) 2015 (S.I. 2015/2006 (N.I. 1)).”;
- g) “Best Start”-voedingsbijstand (Welfare Foods (Best Start Foods) (Scotland) Regulations (regeling voedingsbijstand (voeding voor jonge kinderen) (Schotland) 2019 (SSI 2019/193));
- h) “Best Start”-toelagen (zwangerschaps- en babytoelage, kinderopvangtoelage, schooltoelage) (The Early Years Assistance (Best Start Grants) (Scotland) Regulations 2018 (regeling bijstand voor jonge kinderen (“Best Start”-toelagen) (Schotland) 2018) (SSI 2018/370));
- i) Uitvaartuitkering (Funeral Expense Assistance (Scotland) Regulations 2019 (regeling inzake bijstand voor uitvaartkosten (Schotland) 2019) (SSI 2019/292));

- j) Scottish Child Payment (Scottish Child Payment Regulations 2020 (Schotse regeling voor kinderbijslag 2020) (SSI 2020/XX));
- k) Uitkering voor kinderen met een handicap, mobiliteitscomponent (The Disability Assistance for Children and Young People (Scotland) Regulations 2021 (regeling bijstand voor kinderen en jongeren met een handicap (Schotland) 2021) (SSI 2021/174));
- l) Uitkering voor volwassenen met een handicap, mobiliteitscomponent (Social Security (Scotland) Act 2018 (Socialezekerheidswet (Schotland) 2018) (“SS(S)A”) en The Disability Assistance for Working Age People (Scotland) Regulations 2022 (regeling bijstand voor personen in de werkende leeftijd met een handicap (Schotland) 2022));
- m) Verwarmingstoelage voor gepensioneerden tijdens de winter (The Winter Heating Assistance (Pension Age) (Scotland) Amendment Regulations 2025 (wijziging van de regeling voor bijstand voor verwarming tijdens de winter voor gepensioneerden (Schotland) 2025));
- n) Toelage voor stookkosten in de winter (The Social Fund Winter Fuel Payment Regulations 2025 (regeling betreffende het sociaal fonds voor toelagen voor stookkosten in de winter 2025)).”;

9) bijlage XI wordt als volgt gewijzigd:

a) de rubriek “TSJECHIË” wordt vervangen door:

“TSJECHIË

- 1. Met het oog op het aanmerken als gezinslid in de zin van artikel 1, punt i), wordt onder “echtgeno(o)t(e)” mede verstaan een geregistreerde partner in de zin van de Tsjechische Wet nr. 115/2006 Coll. inzake geregistreerd partnerschap.

2. Niettegenstaande de artikelen 5 en 6 van deze verordening kunnen voor de toekenning van de aanvullende uitkering voor de tijdvakken van verzekering die zijn vervuld uit hoofde van de wetgeving van de voormalige Tsjechische en Slowaakse Federale Republiek, uitsluitend de uit hoofde van de Tsjechische wetgeving vervulde verzekeringstijdvakken in aanmerking worden genomen om te voldoen aan de voorwaarde van minstens één jaar Tsjechische pensioenverzekering binnen de vastgestelde termijn na de datum van ontbinding van de Federatie (artikel 106a, lid 1, punt b), van Wet nr. 155/1995 Verz. inzake pensioenverzekering). ”;

b) in de rubriek “DUITSLAND” wordt punt 3 vervangen door:

“3. Voor de toekenning van uitkeringen uit hoofde van artikel 47, lid 1, van Sozialgesetzbuch V, artikel 47, lid 1, van het Sozialgesetzbuch VII en artikel 24i van het Sozialgesetzbuch V aan in een andere lidstaat wonende verzekerden wordt het netto-inkomen dat de grondslag vormt voor de uitkering, door de Duitse verzekeringsstelsels berekend alsof de verzekerde in Duitsland woonde, tenzij de verzekerde verzoekt om een berekening op basis van het werkelijk ontvangen nettoloon. Voor de toekenning van een uitkering bij ouderschapsverlof uit hoofde van de federale wet op de ouderschapstoelage en het ouderschapsverlof (BEEG) aan in een andere lidstaat wonende personen berekent het bevoegde orgaan voor de Duitse uitkering bij ouderschapsverlof het gemiddelde maandelijkse inkomen uit hoofde van artikel 2c tot en met 2f van de wet, dat wordt gebruikt om uitkeringen te beoordelen, alsof de betrokkene in Duitsland woonde. Daarbij kan de betrokkene, indien belastingschijf IV van toepassing is uit hoofde van de tweede zin van artikel 2e, lid 3, van de BEEG omdat de begunstigde tijdens de berekeningsperiode niet in een Duitse belastingschijf was ingedeeld, erom verzoeken dat de uitkering bij ouderschapsverlof wordt bepaald op basis van zijn of haar werkelijke netto-inkomsten als belast in de lidstaat waar hij of zij woont. ”;

- c) de rubriek “ESTLAND” wordt vervangen door:

“ESTLAND

1. Voor de berekening van ouderschapsuitkeringen wordt voor tijdvakken van werkzaamheden in loondienst in andere lidstaten dan Estland uitgegaan van hetzelfde gemiddelde bedrag van sociale belasting als de betrokkene betaald heeft gedurende de tijdvakken van werkzaamheden in loondienst in Estland, waarmee de eerstgenoemde tijdvakken worden samengeteld. Indien de betrokkene in het referentiejaar uitsluitend in andere lidstaten gewerkt heeft, wordt bij de berekening van de uitkering uitgegaan van het gemiddelde bedrag van sociale belasting in Estland tussen het referentiejaar en het moederschapsverlof.
2. Voor de berekening van de arbeidsgeschiktheidstoelage pro rata overeenkomstig artikel 52, lid 1, punt b), van deze verordening worden in Estland vervulde tijdvakken van wonen in aanmerking genomen vanaf de leeftijd van 16 jaar tot aan het tijdstip waarop de gebeurtenis plaatsvond.”;

- d) de rubriek “CYPRUS” wordt vervangen door:

“CYPRUS

Voor de toepassing van het bepaalde in de artikelen 6, 51 en 60 bis van deze verordening wordt voor tijdvakken die op of na 6 oktober 1980 aanvingen, een week van verzekering uit hoofde van de wetgeving van de Republiek Cyprus bepaald door het totale verzekerbare inkomen in de desbetreffende periode te delen door het wekelijkse bedrag van het verzekerbare basisinkomen waarover in het desbetreffende bijdragejaar bijdragen moesten worden betaald, mits het aldus berekende aantal weken niet hoger uitvalt dan het aantal kalenderweken in de desbetreffende periode.”;

- e) in de rubriek “MALTA” wordt punt a) vervangen door:

“a) Uitsluitend met het oog op de toepassing van de artikelen 49 en 60 van deze verordening worden personen met een dienstbetrekking uit hoofde van de Maltese Wet op de strijdkrachten (hoofdstuk 220 van de Maltese Wet), de Politiewet (hoofdstuk 164 van de Maltese Wet), de Wet op het gevangeniswezen (hoofdstuk 260 van de Maltese wet) en de Wet civiele bescherming (hoofdstuk 411 van de Maltese Wet) met ambtenaren gelijkgesteld;

f) in de rubriek “NEDERLAND” wordt punt 1 vervangen door:

“1. Zorgverzekering

- a) Wat betreft het recht op verstrekkingen uit hoofde van de Nederlandse wetgeving worden voor de toepassing van de hoofdstukken 1 en 2 van titel III van deze verordening onder “rechthebbenden op verstrekkingen” verstaan:
 - i) personen die uit hoofde van de Zorgverzekeringswet verplicht zijn zich te verzekeren bij een zorgverzekeraar; en
 - ii) voor zover niet reeds begrepen onder punt i), personen die in een andere lidstaat wonen en uit hoofde van deze verordening ten laste van Nederland recht hebben op geneeskundige zorg in hun woonland.
- b) Personen als bedoeld in punt 1, a), i), moeten zich overeenkomstig de Zorgverzekeringswet verzekeren bij een zorgverzekeraar; personen als bedoeld in punt 1, a), ii), moeten zich registreren bij het CAK.

- c) De bepalingen van de Zorgverzekeringswet en de Wet Langdurige Zorg betreffende de verplichting tot het betalen van premies en bijdragen zijn van toepassing op de in punt a) bedoelde personen en hun gezinsleden. Wat gezinsleden betreft, worden de premies of bijdragen geheven bij degene van wie het recht op zorg is afgeleid.
- d) Personen die recht hebben op verstrekkingen krachtens de wetgeving van een andere lidstaat dan Nederland en die in Nederland wonen of tijdelijk in Nederland verblijven, hebben recht op verstrekkingen overeenkomstig de aan verzekerden in Nederland aangeboden polis van het orgaan van de woon- of verblijfplaats, met inachtneming van artikel 11, leden 1, 2 en 3, van de Zorgverzekeringswet, en op de in de Wet Langdurige Zorg bepaalde verstrekkingen.
- e) Punt 1, f), in de versie die van kracht was vóór ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening], blijft van toepassing op personen die op die datum een in die bepaling bedoelde uitkering ontvingen en die zich bij het CAK hebben geregistreerd.”;

- g) de volgende rubriek wordt ingevoegd na de rubriek “OOSTENRIJK”:

“SLOWAKIJE

Niettegenstaande de artikelen 5 en 6 van deze verordening kunnen voor de toekenning van de aanvullende uitkering voor de tijdvakken van verzekering die zijn vervuld uit hoofde van de wetgeving van de voormalige Tsjechische en Slowaakse Federale Republiek, uitsluitend de uit hoofde van de Slowaakse wetgeving vervulde verzekeringstijdvakken in aanmerking worden genomen om te voldoen aan de voorwaarde van minstens één jaar Slowaakse pensioenverzekering binnen de vastgestelde termijn na de datum van ontbinding van de Federatie (artikel 66a, lid 1, punt b), van Wet nr. 461/2003 Verz. inzake sociale verzekering). ”;

- h) in de rubriek “FINLAND” wordt punt 1 geschrapt;

i) de rubriek “ZWEDEN” wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten 1 en 2 worden geschrapt;

ii) punt 3 wordt vervangen door:

“3. De bepalingen van deze verordening betreffende de samentelling van tijdvakken van verzekering en wonen zijn niet van toepassing op de overgangsregeling van de Zweedse wetgeving voor het recht op een gegarandeerd pensioen voor personen die in of vóór 1937 zijn geboren en gedurende een bepaalde periode in Zweden hebben gewoond alvorens zij een pensioen aanvragen (hoofdstuk 6 van de Wet (2010:111) betreffende de toepassing van het Wetboek voor sociale verzekeringen betreffende hoofdstukken 53 tot en met 74).”;

iii) punt 4 wordt als volgt gewijzigd:

– de inleidende zin wordt vervangen door:

“4. Voor de berekening van het nominale inkomen voor inkomensgerelateerde uitkeringen bij ziekte en de inkomensgerelateerde activiteitstoelage overeenkomstig hoofdstuk 34 van het Wetboek voor sociale verzekeringen (2010:110) geldt het volgende:”;

- punt b) wordt vervangen door:
 - “b) indien de uitkering wordt berekend op grond van artikel 46 van deze verordening en de betrokkene niet verzekerd is in Zweden, wordt de referentieperiode bepaald overeenkomstig hoofdstuk 34, secties 3, 10 en 11, van bovengenoemde wet alsof de betrokkene in Zweden verzekerd was. Indien de betrokkene tijdens die periode geen inkomen had dat uit hoofde van hoofdstuk 59 van het Wetboek voor sociale verzekeringen (2010:110) recht geeft op een pensioen, mag de referentieperiode ingaan op een eerder tijdstip waarop de betrokkene een inkomen uit betaalde werkzaamheden in Zweden had.”;

iv) in punt 5 wordt punt a) vervangen door:

“a) Voor de berekening van de fictieve grondslag voor het inkomensgerelateerde nabestaandenpensioen (hoofdstuk 82 van het Wetboek voor sociale verzekeringen (2010:110)) geldt het volgende: indien niet overeenkomstig de Zweedse wetgeving wordt voldaan aan de vereiste van pensioengerechtigdheid gedurende ten minste drie van de vijf kalenderjaren die onmiddellijk aan de dood van de verzekerde voorafgaan (de referentieperiode), worden ook tijdvakken van verzekering die in andere lidstaten zijn vervuld, in aanmerking genomen alsof die in Zweden waren vervuld. Tijdvakken van verzekering in andere lidstaten worden geacht gebaseerd te zijn op de gemiddelde Zweedse pensioenberekeningsgrondslag. Indien de betrokkene slechts één jaar met een pensioenberekeningsgrondslag in Zweden heeft vervuld, wordt elk tijdvak van verzekering in een andere lidstaat geacht hetzelfde bedrag te vertegenwoordigen.”;

j) in de rubriek “VERENIGD KONINKRIJK”:

i) worden de punten 1 en 2 vervangen door:

“1. Wanneer een persoon die vóór 6 april 2016 de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, overeenkomstig de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk recht op ouderdomspensioen heeft:

- a) indien de premies van een voormalige echtgenoot of voormalige geregistreeerde partner als eigen premies van de betrokkene worden aangemerkt, of
- b) indien de relevante premievoorwaarden door de echtgenoot, geregistreeerde partner, voormalige echtgenoot of voormalige geregistreeerde partner van de betrokkene vervuld zijn,

dan zijn voor de vaststelling van rechten uit hoofde van de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk de bepalingen van titel III, hoofdstuk 5, van deze verordening van toepassing, mits de echtgenoot, geregistreerde partner, voormalige echtgenoot of voormalige geregistreerde partner in beide gevallen werkzaamheden, al dan niet in loondienst, uitoefent of uitgeoefend heeft, en onderworpen is of was aan de wetgeving van twee of meer lidstaten. In dat geval worden verwijzingen in hoofdstuk 5 naar “tijdvakken van verzekering” opgevat als tijdvakken van verzekering vervuld door:

- i) een echtgenoot, geregistreerde partner, voormalige echtgenoot of voormalige geregistreerde partner, indien de aanvraag wordt ingediend door:
 - een gehuwde persoon of geregistreerde partner, of
 - een persoon van wie het huwelijk of het geregistreerde partnerschap op andere wijze is beëindigd dan door het overlijden van de echtgenoot of de geregistreerde partner, of
- ii) een voormalige echtgenoot of voormalige geregistreerde partner, indien de aanvraag wordt ingediend door:
 - een weduwe, weduwnaar of geregistreerde partner die onmiddellijk vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd geen recht had op een uitkering voor een ouder die weduwe/weduwnaar is (widowed parent’s allowance), of

- een weduwe wier echtgenoot vóór 9 april 2001 overleden is, die onmiddellijk vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd geen recht had op een uitkering voor een moeder-weduwe (widowed mother's allowance), een uitkering voor een ouder die weduwe/weduwenaar is (widowed parent's allowance) of een weduwepensioen, of die alleen recht heeft op een leeftijdsgebonden weduwepensioen berekend op grond van artikel 52, lid 1, punt b), van deze verordening, waarbij “leeftijdsgebonden weduwepensioen” betekent dat voor het weduwepensioen overeenkomstig Section 39(4), Social Security Contributions and Benefits Act 1992, een verminderd tarief geldt.

Dit punt is niet van toepassing op de personen die op of na 6 april 2016 de pensioengerechtigde leeftijd bereiken.

2. Voor de toepassing van artikel 6 van deze verordening op de bepalingen inzake het recht op de verzorgingstoelage (attendance allowance), de toelage voor de verzorging van invaliden (carer's allowance), de uitkering voor levensonderhoud bij arbeidsongeschiktheid (disability living allowance) en de persoonlijke onafhankelijkheidsuitkering (personal independence payment) wordt een tijdvak van al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden of van wonen op het grondgebied van een andere lidstaat dan het Verenigd Koninkrijk in aanmerking genomen voor zover dat noodzakelijk is om te voldoen aan de voorwaarden met betrekking tot de vereiste tijdvakken van aanwezigheid in het Verenigd Koninkrijk voorafgaand aan de datum waarop het recht op de desbetreffende toelage of uitkering ontstaat.”;

ii) in punt 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

“4. Wanneer artikel 46 van deze verordening van toepassing is, neemt het Verenigd Koninkrijk, indien de betrokkene arbeidsongeschikt en vervolgens invalide wordt terwijl hij onder de wetgeving van een andere lidstaat valt, voor de toepassing van Section 30A(5) van de Social Security Contributions and Benefits Act 1992, deel 1 van de Bijstandsherzieningswet (Welfare Reform Act) 2007 of de overeenkomstige bepalingen voor Noord-Ierland elk tijdvak in aanmerking waarin de betrokkene wegens die arbeidsongeschiktheid overeenkomstig de wetgeving van die andere lidstaat:

- a) uitkeringen wegens ziekte of loon of salaris in plaats daarvan, of
- b) uitkeringen in de zin van hoofdstuk 4 en 5 van titel III van deze verordening die zijn toegekend wegens de invaliditeit die op die arbeidsongeschiktheid gevolgd is, heeft ontvangen uit hoofde van de wetgeving van die andere lidstaat, alsof het, naar gelang van het geval, uitkeringen bij tijdvakken van arbeidsongeschiktheid van korte duur betrof overeenkomstig Sections 30A(1)-(4) van de Social Security Contributions and Benefits Act 1992, werk- en inkomensgerelateerde steun (evaluatiefase) betaald in overeenstemming met deel 1 van de Bijstandsherzieningswet (Welfare Reform Act) 2007 of de overeenkomstige bepalingen voor Noord-Ierland.”;

- 10) de volgende bijlagen worden toegevoegd:

“BIJLAGE XII

PRESTATIES BIJ LANGDURIGE ZORG VERSTREKT
IN AFWIJKING VAN ARTIKEL 33 BIS, LID 2

(Artikel 33 bis, lid 2)

OOSTENRIJK

Uitkeringen bij langdurige zorg (Wet langdurige zorg, BGBl. I Nr. 110/1993, zoals gewijzigd) toegekend bij arbeidsongevallen en beroepsziekten worden gecoördineerd uit hoofde van titel III, hoofdstuk 2 – Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten.

FRANKRIJK

- a) Toeslag voor constante zorg (Wetboek sociale zekerheid, artikel L. 355-1) wordt gecoördineerd uit hoofde van titel III, hoofdstuk 4 – uitkeringen bij invaliditeit of uit hoofde van titel III, hoofdstuk 5 – ouderdomspensioen, afhankelijk van de uitkering waarop de zorgtoeslag wordt geacht een aanvulling te vormen.
- b) Aanvullende prestatie voor constante zorg door een derde (Wetboek sociale zekerheid, artikel L. 434-2) wordt gecoördineerd uit hoofde van titel III, hoofdstuk 2 – prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten.

DUITSLAND

Prestaties bij langdurige zorg in verband met arbeidsongevallen en beroepsziekten (boek VII, punt 44, van het Duitse Sociaal Wetboek) wordt gecoördineerd uit hoofde van titel III, hoofdstuk 2 – prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten.

POLEN

De zorgtoeslag (Wet van 17 december 1998 op de ouderdoms- en invaliditeitsuitkeringen van het Sociaal Fonds voor de ziekteverzekering) wordt gecoördineerd uit hoofde van titel III, hoofdstuk 4 – uitkeringen bij invaliditeit of uit hoofde van titel III, hoofdstuk 5 – ouderdomspensioen, afhankelijk van de uitkering waarop de zorgtoeslag een aanvulling moet vormen.

BIJLAGE XIII

GEZINSUITKERINGEN DIE BEDOELD ZIJN TER VERVANGING VAN INKOMEN GEDURENDE TIJDVAKKEN VAN KINDEROPVOEDING

(Artikel 68 ter)

Deel I

Gezinsuitkeringen die bedoeld zijn ter vervanging van inkomen
gedurende tijdvakken van kinderopvoeding

(artikel 68 ter, lid 1)

OOSTENRIJK

- a) Vaste kinderopvangtoeslag (Wet kinderopvangtoeslag 2001/103);
- b) Kinderopvang toeslag ter vervanging van een inkomen uit betaald werk (Wet kinderopvangtoeslag 2001/103);
- c) Partnerbonus (Wet kinderopvangtoeslag 2001/103).

BELGIË

Recht op ouderschapsverlof bij loopbaanonderbreking (koninklijk besluit van 29/10/1997 tot invoering van een ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan).

BULGARIJE

- a) Zwangerschaps- en bevallingsuitkering (wetboek sociale zekerheid, afgekondigd SG nr. 110 van 17.12.1999, in werking sinds 1 januari 2000), met ingang van de zesde maand van de leeftijd van het kind;
- b) Uitkering bij adoptie van een kind in de leeftijd tussen 2 en 5 jaar (wetboek sociale zekerheid, afgekondigd SG nr. 110 van 17.12.1999, in werking sinds 1 januari 2000);
- c) Uitkering voor de opvoeding van een jong kind (wetboek sociale zekerheid, afgekondigd SG nr. 110 van 17.12.1999, in werking sinds 1 januari 2000).

TSJECHIË

Ouderschapstoeslag (Wet op de openbare sociale bijstand nr. 117/1995 Coll., zoals gewijzigd).

DENEMARKEN

- a) Loonvergoeding vanaf de 15e week na de geboorte (Wet op de gelijkschakeling van de moederschapsregeling voor de particuliere sector);
- b) Moederschaps- en vaderschapsuitkeringen (geconsolideerde wet inzake het recht op verlof en uitkeringen bij de geboorte van een kind) vanaf de 15e week naar de geboorte.

ESTLAND

Ouderschapsuitkering (Wet gezinsbijslagen van 15 juni 2016).

FINLAND

Ouderschapstoelage (Wet ziekteverzekering, 1224/2004).

FRANKRIJK

- a) Vrije keuze tussen gezin en beroep (kinderen geboren/geadopteerd vóór 1 januari 2015) (artikel 60-II van de Wet financiering sociale zekerheid voor 2004);
- b) De gedeelde uitkering voor de opvoeding van kinderen (PREPARE) (kinderen geboren op 1 januari 2015 of later) (artikel 8-I-7° - Wet nr. 2014-873 van 4 augustus 2014 voor daadwerkelijke gelijkheid van vrouwen en mannen).

DUITSLAND

Ouderschapstoelage (Wet op de ouderschapstoelage en het ouderschapsverlof).

HONGARIJE

Kinderopvangvergoeding (wet LXXXIII van 1997 betreffende de diensten van het verplichte stelsel van gezondheidszorg).

ITALIË

Toeslag voor ouderschapsverlof (wetgevingsdecreet van 26 maart 2001, nr. 151).

LETLAND

Ouderschapsuitkering (Wet op de moederschaps- en de ziektekostenverzekering van 6.11.1995).

LITOUWEN

Kinderopvangtoeslag (Wet nr. IX-110 van 21 december 2000 van de Republiek Litouwen op de sociale zekerheid bij ziekte en moederschap, zoals gewijzigd).

LUXEMBURG

Vervangingsinkomen bij ouderschapsverlof (Wet van 3 november 2016 tot hervorming van het ouderschapsverlof).

POLEN

- a) Een aanvulling op de gezinstoeslag voor kinderopvang in de periode van het ouderschapsverlof (Wet van 28 november 2003 betreffende gezinsbijslagen);
- b) Ouderschapsuitkering (Wet van 28 november 2003 betreffende gezinsbijslagen).

PORTUGAL

- a) Ouderschapstoeslag (wetsdecreten nr. 89/2009 van 9 april 2009 en nr. 91/2009 van 9 april 2009), met ingang van de 7e week na de geboorte van het kind;

- b) Verlengde ouderschapstoelage (wetsdecreten nr. 89/2009 van 9 april 2009 en nr. 91/2009 van 9 april 2009);
- c) Adoptietoelage (wetsdecreten nr. 89/2009 van 9 april 2009 en nr. 91/2009 van 9 april 2009).

ROEMENIË

Maandelijkse vergoeding voor kinderopvoeding (noodverordening van de regering nr. 111 van 8 december 2010 betreffende het ouderschapsverlof en de maandelijkse vergoeding voor kinderopvoeding, met de latere wijzigingen en toevoegingen).

SLOWAKIJE

Ouderschapstoelage (Wet ouderschapstoelage nr. 571/2009, als gewijzigd).

SLOVENIË

- a) Ouderschapscompensatie (Wet ouderbescherming en gezinsbijslagen, Publicatieblad nr. 26/14 en 15/90, ZSDP-1);
- b) Ouderschapstoelage (Wet ouderbescherming en gezinsbijslagen, Publicatieblad nr. 26/14 en 15/90, ZSDP-1).

ZWEDEN

Ouderschapsuitkering (hoofdstuk 12 van het Wetboek voor sociale verzekeringen (2010:110)).

Deel II

Lidstaten die de in artikel 68 ter bedoelde gezinsbijslagen volledig toekennen

(Artikel 68 ter, lid 2).

ESTLAND

FINLAND

LITOUWEN

LUXEMBURG

ZWEDEN”.

BIJLAGE II

Wijzigingen van de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 987/2009

De bijlagen bij Verordening (EG) nr. 987/2009 worden als volgt gewijzigd:

- 1) bijlage 1 wordt gewijzigd als volgt:
 - a) de rubriek “BELGIË — DUITSLAND” wordt geschrapt;
 - b) in de rubriek “BELGIË — FRANKRIJK” wordt punt f) vervangen door:

“f) Briefwisseling van 21 november 1994 en van 8 februari 1995 betreffende de modaliteiten van de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 93, 94, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72, in de versie zoals gewijzigd bij briefwisseling van 2 april 2021 en 21 november 2022.”;
 - c) in de rubrieken “DENEMARKEN — FINLAND” en “DENEMARKEN — ZWEDEN” wordt de tekst telkens vervangen door:

“De administratieve overeenkomst voor de uitvoering van het Noordse Verdrag van 12 juni 2012 betreffende de sociale zekerheid.”;
 - d) de rubriek “DUITSLAND — FRANKRIJK” wordt geschrapt;
 - e) in de rubriek “DUITSLAND — LUXEMBURG” worden de punten a) en b) geschrapt;

f) in de rubriek “FINLAND — ZWEDEN” wordt de tekst vervangen door:

“De administratieve overeenkomst voor de uitvoering van het Noordse Verdrag van 12 juni 2012 betreffende de sociale zekerheid.”;

- 2) bijlage 5 wordt geschrapt;
- 3) de volgende bijlage wordt toegevoegd:

“BIJLAGE 6

(Artikel 15, lid 1 ter)

Bouwsector

De bouwsector in de zin van artikel 15 omvat alle activiteiten in de bouwsector die betrekking hebben op het oprichten, het herstellen, het onderhouden, het verbouwen of het slopen van bouwwerken, en met name de volgende activiteiten:

- 1) graafwerkzaamheden;
- 2) andere grondwerkzaamheden;
- 3) bouw;
- 4) monteren en demonteren van prefab-elementen;
- 5) inrichting of uitrusting;
- 6) verbouwing;

- 7) restauratie;
- 8) herstelwerkzaamheden;
- 9) ontmanteling;
- 10) sloop;
- 11) groot onderhoud;
- 12) klein onderhoud — schilderwerk en schoonmaak;
- 13) sanering.”.

De Commissie heeft een verklaring over controle, activering en arbeidsbemiddeling in verband met deze verordening afgelegd, die te vinden is op ... [*PB: gelieve de PB-referentie van de verklaring van de Commissie en de ELI-link in te voegen*].

De Commissie heeft een verklaring over seizoenarbeiders in verband met deze verordening afgelegd, die te vinden is op ... [*PB: gelieve de PB-referentie van de verklaring van de Commissie en de ELI-link in te voegen*].
